

Резонанс

Смерть 18-літнього Андрія Козака – нещасний випадок чи трагедія?

Фото з архіву Оксани КОЗАК.

Знімок на пам'ять про випускний – особливий день і для Андрія, і для його мами, адже вона була класним керівником одинадцятикласників – проводжала в життєвих виштованців.

Фото Катерини ЗУБЧУК.

На могилі Андрія (справа наліво) його мама Оксана Олександрівна, друг Костя й сестра Анна.

У номері газети «Волинь» за 14 січня повідомлялося про те, що у селі Хотешів Камінь-Каширського району вранці 8 січня знайшли тіло юнака без ознак життя. За інформацією правоохоронців, йшлося про нещасний випадок («опитано десятки місцевих мешканців – на даний час ніхто не підтверджує фактів конфлікту чи інших подій, які б могли свідчити про насильницький характер смерті»). Хоча у дописах, які з'явилися в соцмережах, оприлюднювалася думка, що можливий злочин. Це й поклало в Хотешів – на зустріч з рідними Андрія, насамперед його мамою (в телефонній розмові Оксана Олександрівна погодилася на зустріч).

Катерина ЗУБЧУК

«ЗАКІНЧИВШИ ШКОЛУ, СИН ПОЇХАВ У ПОЛЬЩУ»

Непросто говорити про свою вісімнадцятирічну дитину в минулому часі: – У нас із чоловіком

Жінка плаче. І це сльози – ще й удови.

росла вже дочка, а через чотири з половиною роки народився Андрій. Мені ко-

лись так хотілося мати братика, та нас у батьків було дві доньки. Братика мені не дав Бог, то в заміжжі думала про сина. І тут – така парочка: перш дівчинка, яку назвали Анною, а потім – хлопчик, наш Андрійко.

Жінка плаче. І це сльози – ще й удови. Вже шостий рік, як недуга забрала чоловіка, тож «несолодким було життя, коли залишилася з двома дітьми». І ось і «єдиного, такого бажаного сина» – нема...

Продовження публікації – на с. 8 - 9

Знай наших!

На концерті гурту «Антитіла» зал «порвав»... 10-річний барабанщик Ярослав!

«Серце тряслося, як мотор, але я грав», зізнається про свій перший виступ на великій сцені із зірками юний волинянин

Катерина ЗАГАЙКО

Поблизу Луцька, у селі Підгайці, підростає нова зірка сцени. Ярослав Сотніков – юний музикант, чия привітна зрештою привела до спільного виступу з Тарасом Тополею. Родина Ярослава розповіла про його перші кроки в музиці, колекцію автографів світових зірок та, як це – жити з гучною музикою барабанів.

Читайте про юний талант – на с. 16

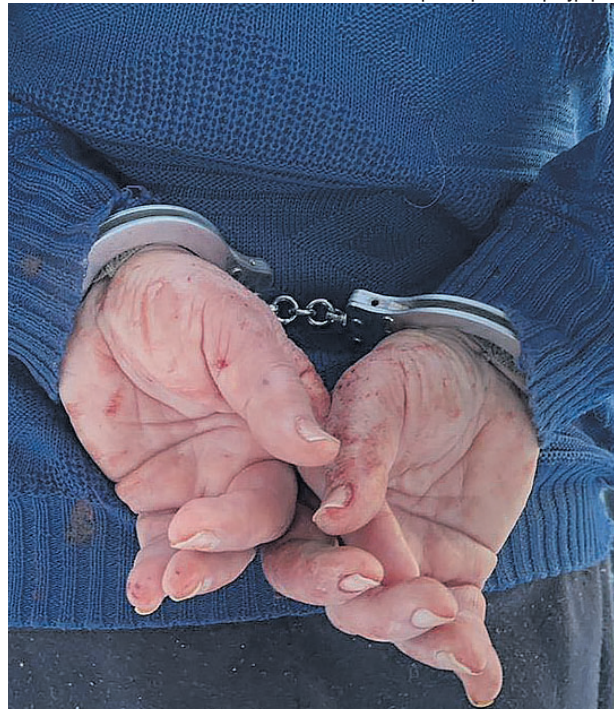

Фото з архіву Сергія Сотнікова

Юний барабанщик на одній сцені з Тарасом Тополею.

Шок!

Фото: Офіс Генерального прокурора.

Руки у крові видають підозрюваного у жорстокій розправі...

Пенсіонер сокирою та молотком убив п'ятьох переселенців

Трагедія сталася в приміщенні колишньої школи в селі Судобичі Дубенського району

Шокуючі подробиці – на с. 2

Вітаємо!

13 лютого відзначає ювілейну дату люблячий чоловік, дорогий тато і дідусь, мешканець села Гаразджа, людина з широкою душею та глибокою щирістю, вірний християнин і справжній українець –

**КРАВЧУК
Олександр
Федорович**

Дорогий наш ювіляре! Сімдесят років – це особлива, благословенна дата, що символізує Вашу життєву мудрість та багатий досвід. Дякуємо Вам за любов, терпіння, слухні настанови і щоденне відчуття надійної опори і турботи.

З нагоди свята бажаємо Вам міцного здоров'я, спокою в серці, душевної гармонії, любові та шани від близьких, коле та односельчан!

Хай кожен ранок зустрічає сонячною усмішкою, а кожен вечір дарує гордість за прожитий день!

Ваш ювілей – то неба перевесло,
То будні й свята з чистої води,
То доля, де завжди квітують весни,
І де так тепло й хороше завжди!
Збираємо в букети час барвистий –
Хороші справи, ще й любові цвіт,
І Богородицю ми просимо Пречисту
Подарувати Вам краще сотню світ!
Творить, надихайте, робить цей світ добрішим і
наповненим вірою, надією і любов'ю! Нехай Ваше
мудре слово знаходить відгомін серед тих, хто вміє
слухати серцем!

З найкращими побажаннями –
дружина Антоніна, діти, зять та онука Софія

■ Пульс тижня

Кляті москалі двічі атакували Нововолинськ

Внаслідок атаки у громаді та прилеглих населених пунктах немає світла у 80 тисяч споживачів

Ігор БУГ

7 і 9 лютого російські окупанти завдали ударів по Нововолинській громаді. За словами міського голови Нововолинська Бориса Карпуса, росіяни вдруде за кілька днів атакували енергооб'єкт біля Нововолинської громади. «Ворог завдав чергового удару по високовольтній підстанції. Є значні пошкодження, підстанція не працює», – написав Борис Карпус на своїй сторінці у фейсбучі.

Внаслідок атаки у Нововолинську та прилеглих населених пунктах відсутнє світло у 80 тисяч абонентів. Водопостачання у місті подається від електроенергії, а очисні споруди перевели на генератори. Деякі котельні у місті також перейшли на генератори. За словами Бориса Карпуса, палива для належного опалення міста достатньо. ■

«Чорні лісоруби» залишили пеньки замість лісу

Сума збитків становить понад 1,7 мільйона гривень

Любомира НАТИНКА

У Ковельському районі виявлено незаконну рубку дерев. Як інформує Державна екологічна інспекція у Волинській області, в ході проведення заходів щодо виявлення та запобігання адміністративних правопорушень у сфері охорони навколишнього природного середовища спеціалістами виявлено незаконну порубку 208 дерев.

Незаконна рубка дерев відбувалась за межами села Кашівка Ковельського району, на території земель запасу (несформованої земельної ділянки) Велицької сільської ради.

На місце події викликано слідчо-оперативну групу. В ході спільного обстеження території виявлено 208 пнів, незаконно зрубаних дерев, породи вільха. Діаметри пнів складають – від 15 см до 50 см.

Сума збитків, завданих навколишньому природному середовищу, внаслідок незаконної порубки, становить 1 757 708 гривень. ■

Президент Володимир Зеленський заявив, що від початку повномасштабної війни загинули 55 тисяч українських військових, водночас значна кількість захисників вважається зниклими безвісти.

65% – саме стільки українців готові терпіти війну стільки, скільки потрібно. Про це свідчить опитування КМІС. У грудні цей відсоток був дещо меншим – 62%.

Протяжність активної лінії фронту становить 1200 кілометрів, чисельність російських сил на території України – близько 712 тисяч військових.

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ ТЗОВ «Городище» Луцького району (директор Анатолій НИКОНЮК)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)
- ✓ СГТОВ «Лище» Луцького району (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)
- ✓ ТОВ «П'ятидні» Володимирського району (директор Валерій ДІБРОВА)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)
- ✓ СГТОВ «Романів» Луцького району (керівники Віталій ЗАРЕМБА та Василь НАЗАРЧУК)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 066 133 86 88.

Незламні

Воїн-батько 7 дітей і дідусь 8 онуків повернувся з російського полону

Три роки й вісім місяців чекала велика родина на військовослужбовця **Сергія Гринюка із маневиського села Старосілля Луцького району**

Петро ЮРОВЧИК, Наталія ВОСКРЕСЕНСЬКА, «Суспільне Луцьк»

Як розповіла «Суспільному Луцьк» 6 лютого дружина експолоненого захисника Олена Гринюк, Сергій міг не йти на війну, бо мають семеро дітей, але відмовити чоловіку не змогла. Каже: коли дізналася, що його обміняли, то не могла стримати ні емоцій, ні сліз від радості.

«Вірили, ждали і надіялися, що все буде добре! Вчора, коли його поміняли, він мені сказав: «Дякую Богу і тобі, що ти до мене тоді по-

Дякую Богу і тобі, що ти до мене тоді подзвонила, бо інакше мене б розірвала міна, бо я зупинився сказати по телефону, що не можу говорити.

дзвонила, бо інакше мене б розірвала міна, бо я зупинився сказати по телефону, що не можу говорити», – зазначила волинянка.

«Пробач, що я тебе не послухав», – це перші слова, які 54-річний Сергій Гринюк сказав своїй дружині по телефону після повернення з полону.

«Я просила його не йти на війну, бо в нас семеро дітей і вже літа не ті. Мав дві операції на шлунок, нога, рука, ключиця поламані. Але він сказав: «Я піду, аби сини і зяті були вдома!» – говорить Олена.

Сергія Гринюка мобілізували 1 березня 2022 року. Три місяці, сказала дружина, служив у теробороні на те-

В оселі Олени Гринюк усе нагадує про чоловіка, тата, дідуся...

риторії Волині. 3 23 травня 2022-го підрозділ виконував бойові завдання у Донецькій області.

Того ж дня Олена зателефонувала чоловіку, але він не зміг говорити і пообіцяв перетелефонувати. Пізніше, 27 травня, родині сповістили, що Сергій зник безвісти поблизу Лиману.

«Ми надіялись, що тато приїде додому. Нарешті це сталося! Перший раз ми дізналися у 2023 році, коли до нас подзвонив чоловік із Житомира. Він казав, що, перебував із татом у камері і що подружжя із ним, говорили багато. Розказував, що тато наш – хороша людина», – зазначила донька воїна.

Дружина захисника розповіла: коли чоловік ішов на війну, то родина мала коня, а нині працюють на господарстві на тракторі. Про техніку, додала Олена, чоловік мріяв давно. До повномасштабної війни Сергій працював кранівником у Колківському лісництві. Зараз, говорить дружина, хоче

Сергій Гринюк під час служби і в російському полоні.

Шок!

Пенсіонер сокирою та молотком убив п'ятьох переселенців

Трагедія сталася в приміщенні колишньої школи в селі Судобичі Дубенського району

Наталка НЕКОЗ

Правоохоронці з'ясовують обставини вбивства п'ятьох людей на Рівненщині. Трагедія сталася під час конфлікту в приміщенні, де мешкають переселенці. Про це повідомила пресслужба Офісу генпрокурора.

За даними слідства, 10 лютого, близько 04:00, до поліції надійшло повідомлення про конфлікт у приміщенні колишньої школи в селі Судобичі Дубенського району, де нині мешкають переселенці з тимчасово окупованих та інших територій.

На місці поліцейські ви-

У масовому вбивстві підозрюють 72-річного чоловіка з Донецької області. На руках цього заарештованого – кров.

явили тіла трьох жінок і двох чоловіків віком від 56 до 81 року з ознаками насильницької смерті. Усі загиблі –

піти на роботу на ферму.

«Є в нас корівка Машка. Вже наш хазяїн прийшов і скоро вона його побачить. Він йшов служити, то вона ще була маленька...», – говорить Олена.

У подружжя Гринюків є 8 онуків: найстаршому з них 11 років, найменшому виповнилося 2. Четверо малих дідусь ще не бачив, і це його мрія, зазначила дружина Олена. Господаря, захисника, родина планує зустрічати урочисто. Зараз Сергій Гринюк на реабілітації і чекає на момент, коли побачить своїх рідних.

Також Олена розповіла, що чекає на повернення рідного брата, 45-річного Василя Подкуйка – він, військовослужбовець Національної гвардії України, зник безвісти 15 липня 2025 року біля села Удачне Покровського напрямку. У нього є дружина та 12-річний син.

P.S. 5 лютого Україна та росія провели черговий обмін полоненими, у межах якого вдалося повернути 157 українців, в тому числі 4 волинян: Сергія Гринюка з села Старосілля Луцького району, Андрія Жолоба з Любомльщини, Максима Хомяка з міста Володимир і Віталія Косюка з Ізова Володимирського району. ■

Сергій Гринюк під час служби і в російському полоні.

переселенці з Донецької та Кіровоградської областей.

За попередніми даними, між загиблими та 72-річним чоловіком (також переселенцем із Донецької області) виник побутовий конфлікт. Під час сутички він, ймовірно, завдав смертельних ударів сокирою та молотком.

На місці поліцейські виявили тіла трьох жінок і двох чоловіків віком від 56 до 81 року з ознаками насильницької смерті.

Правоохоронці відкрили кримінальне провадження за фактом умисного вбивства кількох людей (п. 1 ч. 2 ст. 115 ККУ). Санкція статті передбачає від 10 до 15 років або довічне позбавлення волі. На місці події працюють слідчі, а також керівництво прокуратури та поліції. ■

Політична кухня

Є президент Зеленський – є світло? Здається, хтось загрався у владу

«Світло вмикається не від реплік. Воно вмикається від роботи».

Ми бачили його всяким: простим хлопцем, який обіцяв привести чесну й некорумповану команду, записував відосики зі спортзалу, обіцяв шашлики, ігноруючи підготовку до війни. Потім – перевдягнувся у камуфляж і перестав голитися, демонструючи незламність. Кожне його слово – це лозунг і обіцянки. Але де справи? Коли нарешті закінчиться цей серіал і ми побачимо відповідального президента, а не шоумена?

Актер ГАСАНОВ, журналіст, політичний оглядач

Президент України Володимир Зеленський на зустрічі зі студентами у Києві видав репліку, гідну окремої афіші: мовляв, якщо у нього з'явиться час на каву, чай та «300 публікацій на добу», то «світла не буде». Цитату передало видання Страна.ua – і відразу стало ясно: перед нами не просто застереження, а

ретельно вибудована сцена. Світло – як нагорода, темрява – як кара для українців. А між ними – президент країни Володимир Зеленський, без сну та відпочинку, один проти хаосу.

Знайомий жанр? Звісно. Тому що Зеленський – не просто політик. Він актор та шоумен, і це не образлива характеристика, а сухий факт біографії. Питання лише у тому, коли сцена підміняє реальність – і хто за це платить.

Риторика «я не маю часу» – класичний прийом для посилення образу незамінності. Мовляв, якщо лідер не п'є кави, то країна «п'є» світло. А якщо лідер замовкне, лампочки згаснуть. Це не аргумент – це драматургія. Причому драматургія слабка, бо суперечить фактам, які українцям давно відомі.

Я особисто був присутній на пресконференції, де Зеленський розігрував забуття російської мови. І це виглядало саме як гра – натягнута, незграбна, непереконлива. Притому, що Олексій Арестович неодноразово публічно заявляв: Зеленський та його найближче оточення між собою говорять російською. Питання не в мові – питання

у щирості. Коли публічний образ розходиться з приватною реальністю, довіра тане швидше за будь-яке відключення.

Риторика «я не маю часу» – класичний прийом для посилення образу незамінності. Мовляв, якщо лідер не п'є кави, то країна «п'є» світло.

Ми пам'ятаємо і перші роки президентства Зеленського – бадьорі відео з тренажерного залу, демонстративну «простоту», спробу продати образ «свого хлопця». Тоді це здавалося наївним піаром. Сьогодні зрозуміло: це була репетиція ролі. Ролі президента країни, що воює. Камуфляж, неголення, військова риторика – все це елементи одного образу. Ефектного. Але образ – не стратегія.

Тому що насправді у Зеленського є час. І на каву, і на закриті зустрічі, і на неформальні посиденьки. Зокрема – з експлавою ОП Андрієм Єрмаком, який навіть після формального звільнення зберіг вплив на ключові процеси в країні. Єрмаку залишили держохорону – а як інакше? Свідки стверджують, що під час перебування головою ОП у бункері він із

Зеленським вино пив і кіно дивився. Ось вам і «нестача часу на чашку кави».

Так, будь-яке шоу рано чи пізно закінчується. Бо правда куди прозаїчніша і жорстокіша. Зеленський провалив підготовку України до повномасштабного вторгнення. Попередження були. Час був. Політична воля – її не було. Замість мобілізації держави – була мобілізація образу.

Друга частина правди ще неприємніша: корупція в період війни сягнула моторошних масштабів. І це не «нарратив ворога», а кримінальні справи та журналістські розслідування. Друг Зеленського та співвласник «Кварталу 95» Тимур Міндіч підозрюється НАБУ у корупції в енергетичній сфері. Міндіч благополучно залишив Україну та відпочиває в Ізраїлі. Його знаходять журналісти, але не знаходять правоохоронці. Теж, мабуть, зайняті. Каву не п'ють.

Такими є факти. Тому, коли президент України каже, що світло у будинках громадян країни – це результат його особистих зусиль, він лукавить. Елек-

трика по кілька годин на день – це не лише наслідки російських ракетних та дронів ударів. Це ще й результат корупції, управлінських помилок та проваленої роботи влади. Про це говорять багато українських блогерів та експертів, яких важко запідозрити в симпатіях до кремля.

Їхня правда проста: світло – це не жанр і не оплески. Це інфраструктура, підготовка, контроль та відповідальність. Коли натомість пропонується монолог зі сцени, публіка рано чи пізно перестає вірити. Так, Зеленський залишається талановитим артистом. Але країна – не серіал, і глядачі втомилися від гри. Світло вмикається не від реплік. Воно вмикається від роботи. І чим раніше це визнають на Банковій, тим швидше згасне необхідність чергового шоу. ■

Погляд

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ,
народний депутат України,
фракція «Європейська
Солідарність»

Протриматися рік: ні миру, ані виборів

2026-ий буде переломним не лише для України, а й для світового порядку загалом

Обіцянки про те, що вже навесні ми проведемо президентські вибори й затвердимо на референдумі перемир'я, виглядають радше політичними бажаннями, ніж реальними сценаріями. З одного боку – адміністрації Дональда Трампа, з другого – володимира путіна.

Трамп зацікавлений у припиненні вогню не з гуманітарних причин. Наприкінці року у США відбудуться парламентські вибори, де демократи мають серйозні шанси повернути контроль над Конгресом. У такому разі Трамп ризикує стати «кульгавою качкою», а процедура імпічменту знову стане цілком реальною...

Крім того, Трамп завжди мислив у категоріях бізнесу. Бізнесу, який, у його уявленні, можна було б робити разом із росією. Цей підхід не новий. Ще під час українських виборів 2019 року протрампівські кола у США спільно з росіянами працювали над сценарієм усунення від влади Петра Порошенка – політика, якого москва відверто ненавиділа. Перемоги мав будь-хто інший, з ким можна домовитися. Спочатку робили ставку на Юлію Тимошенко, згодом – на Володимира Зеленського, якого в Кремлі вважали недосвідченим і зручним.

План був простий: масштабні американські інвестиції в росію, спільний вхід на український ринок і фактичне перетворення України на фінансову здобич росії – за американської участі. Трамп вважав, що таким чином зможе відірвати росію від Китаю. Але реальність виявилася складнішою. Паралельно Трамп послідовно намагається послабити Європейський Союз – як економічного конкурента і як політичного гравця. У цьому його інтереси ситуативно збігаються з інтересами путіна. Для кремля розпад Європи, об'єднаної цінностями, – стратегічна мета.

Чому ж у перемир'я зацікавлена сама росія? Тому що її економіка перебуває у вкрай важкому стані й далі лише слабшатиме. Військових успіхів немає, стратегічної перспективи на фронті – також. Захопити Україну військовим шляхом росія не здатна. Єдиний шанс для кремля – нав'язати «мир» на своїх умовах, домогтися зняття санкцій, повернути гроші й спробувати привести в Україні проросійську владу.

Саме тому ми бачимо спробу політичного бліцкригу: швидка зміна влади, швидка угода, швидке оголошення «перемоги». Але жодна українська влада на капітуляцію не погодиться – за жодних умов. Це не означає, що виборів не готують. Їх готують усі – і влада, і опозиція. Про всяк випадок. А що як все ж вдасться зупинити війну швидко, а раптом цей один шанс зі ста випадіть!

Але ні. Виядає все ж, що жодних виборів і жодних мирних угод цього року не буде. Про це свідчить сам формат перемовин: у них беруть участь військові, які говорять не про політику, а про технічні сценарії, зокрема про можливе заморозження конфлікту. Навіть цього росії буде складно досягти: вона висуватиме дедалі нові умови, виконати які неможливо. Отже, війна, найімовірніше, триватиме весь цей рік.

Наше ключове завдання – зберегти єдність Європейського Союзу і підтримку з боку США. У Сполучених Штатах більшість виборців (як республіканців, так і демократів) підтримують Україну, і жоден президент не зможе повністю ігнорувати цю позицію. Європа також продовжить нас підтримувати, і саме тому росія намагатиметься максимально дестабілізувати ситуацію, поширювати антиукраїнську пропаганду і послаблювати західні суспільства.

Якщо російська еліта усвідомить, що військових перспектив немає, санкції лише посилюватимуться, а економіка продовжить падіння, саме вона приведе до поступового демонтажу путінської системи. У цей момент російський імперіалізм почне розсипатися, мов картковий будинок, а всі українські території повернуться до України.

Але для цього нам потрібні три речі: повна підтримка Європейського Союзу, підтримка Сполучених Штатів Америки й внутрішня єдність. росія намагається втомити українське суспільство ударами по енергетиці та інфраструктурі, щоб підштовхнути нас до внутрішнього протистояння. Не можна допустити цього сценарію.

Відповідальність української влади за збереження єдності й професійну протидію російським впливам (і в Америці, і в Європі) сьогодні надзвичайно велика. Якщо ми вистімо цей рік, уже наступного року можна буде говорити про реальний мир. Не принизливий. І не капітулянтський. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Богдан МАЛАФІК – боєць із села Люб'язь, що на Любешівщині;	Микола МАНДЗЮК – боєць із міста Луцька;
Анатолій МИХАЛІК – боєць із села Залаззя, що на Любешівщині;	Олександр ВАСИЛЬЧУК – боєць із села Вербіки Ковельського району;
Ігор ТИМОНІК – боєць із села Ружина Ковельського району;	Василь ГОРДІЮК – боєць із міста Ковеля;
Андрій ВДОВИЧЕНКО – боєць із міста Ковеля;	Василь МАХНЮК – боєць із селища Турійська;
Валентин ДМИТРУК – боєць із села Крупи Луцького району;	Віктор ВЕРЕМІЙЧИК – боєць із селища Любешова;
Валерій МИХАЛЬСЬКИЙ – боєць із міста Ківерці;	Артур ШЕВЧУК – боєць із міста Володимира;
Віктор ПАТЕЙЧУК – боєць із селища Маневичі;	Роман СИДОРУК – боєць із села Козлиничі Ковельського району;
Валерій ВАСИЛЬКОВ – боєць із села Радощина Ковельського району;	Віктор СМОЛЯР – боєць із міста Луцька;
Олександр УДОД – боєць із села Любче, що на Рожищенщині (уродженець села Переспи);	Анатолій КРАГЛИК – боєць із міста Володимира;
Станіслав ЯДЛОВСЬКИЙ – боєць із села Башова, що на Рожищенщині;	Андрій ГОЦІК – боєць із міста Нововолинська;
Андрій НІФАКА – боєць із села Хотячів Володимирського району;	Павло МАЄВСЬКИЙ – боєць із міста Ківерці;
	Василь ГНАТЮК – боєць із села Кисилина, що на Локачинщині;
	Володимир КУЛЬКОВ – боєць із села Коритниця, що на Локачинщині.

О, часи, о, звичай!

24-річний волинянин намагався «купити» виїзд за кордон

Прикордонники задокументували спробу надання неправомірної вигоди прикордоннику в пункті пропуску для залізничного сполучення «Ягодин»

Наталка НЕКОЗ

Як повідомляє Західне регіональне управління Держприкордонслужби України-Західний кордон, 24-річний житель Ковельського району, не маючи законних підстав для виїзду з України, спробував домовитися з інспектором про безперешкодний пропуск. За сприяння у незаконному перетині українсько-польського кордону

чоловік запропонував прикордоннику 2 000 доларів США.

Правопорушника затримали під час передачі коштів охоронцю кордону, який маючи нульову толерантність до корупції, відмовився від цієї пропозиції та поінформував відповідні служби.

Чоловік запропонував прикордоннику 2 000 доларів США.

Фігуранту повідомлено про підозру за ч. 3 ст. 369 КК України «Пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі» та обрано запобіжний захід у вигляді нічного домашнього арешту строком 60 діб. ■

■ Прямая мова

«Шлюб із вагітною 14-річною дівчинкою – це узаконення дій донора сперми або ґвалтівника»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, військовослужбовець, про виборців Дональда Трампа, який розмістив відео, де темношкірий експрезидент США Барак Обама і його дружина Мішель зображені у вигляді... мавп:

«Дрібне бидло просто обожнює Трампа, бо Трамп може зробити те, що дрібне бидло хотіло б робити саме, але сміє. Трамп – справжній герой для свого виборця. «Капітан Америка» для гімнуків. Виглядає так, що зараз у США золота ера покидьків без моралі і будь-яких обмежень. Чи переживе ці темні часи Америка?».

Андрій БІЛЕЦЬКИЙ, командир Третього армійського корпусу, бригадний генерал, звертає увагу на те, що на переговорах росіяни намагаються виторгувати Донецьку область, хоча не контролюють повністю навіть Луганську:

«Вони соромляться сказати, що три населених пункти Луганської області під контролем Третього корпусу. Вони брешуть своїм очільникам, брешуть своїй країні, але вони на дану хвилину не захопили в повній мірі навіть всю Луганську область. Ми все ще контролюємо рівно ті самі населені пункти, які контролювали в 2025-му році і навіть у 2024-му».

Ольга БОГОМОЛЕЦЬ, заслужений лікар України, про проєкт щодо можливості шлюбу у 14 років в разі вагітності дівчини (після скандалу цю норму зняли. – Ред.):

«Шлюб із вагітною 14-річною дівчинкою – це узаконення дій донора сперми або ґвалтівника. Тут не про долі дітей. Не про дівчинку, чий організм ще формується. Не про психіку, яка не готова до материнства. Не про освіту, яку вона втратить. А про втечу ґвалтівника від покарання і про життя вже двох дітей, яке звужується до виживання».

Наталія БАЛЮК, журналістка, про «солодку парочку» Трампа та путіна:

«Від аморального покидька залежить доля України, яка чотири роки відбивається від іншого аморального покидька. Ми потрапили у зловісні жорна, і єдиний шанс вижити – боротися і сподіватися, що ці потвори самі себе зжеруть».

Мирослав ГАЙ, офіцер ЗСУ, про те, як вирішити проблему браку людей в ЗСУ:

«Єдиний вихід ефективно добрати людей в армію – це перейняти метод росіян: гроші. Ми маємо створити програму з нашими іноземними партнерами, де будь-яка людина, що пройшла перевірку міграційної служби, СБУ, поліції тощо, має можливість підписати контракт із силами оборони України, який передбачає виплату 1 мільйона гривень».

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат від «Європейської Солідарності», про завершення війни:

«Ситуація з російським бюджетом, м'яко кажучи, складна, і путін не може цього не враховувати. Саме тому путіну потрібно якнайшвидше завершувати війну. Цим пояснюється й серйозніше ставлення з його боку до нинішнього етапу переговорів, і водночас масовані удари по українській енергетиці, які, на його думку, мають прискорити капітуляцію України й завершення війни на його умовах. Жодної капітуляції, звісно, не буде, але для завершення війни владі й суспільству ще доведеться докласти чимало зусиль».

Андрій СИБІГА, міністр закордонних справ України, розкритикував президента Міжнародної федерації футболу Джанні Інфантино, який виступив за повернення представників країни-агресорки до міжнародних турнірів:

«679 українських дівчат і хлопців ніколи не зможуть грати у футбол – росія вбила їх. І продовжує вбивати інших, поки моральні дегенерати пропонують скасувати заборони, незважаючи на те, що росія не припинила війну».

Володимир В'ЯТРОВИЧ, народний депутат, історик, про дані соціології, згідно з якими ставлення поляків до українців погіршується:

«Тривожним є те, що погіршення ставлення до українців відбувається на тлі повномасштабної війни росії проти України. Війни, у якій українці захищають не лише власну незалежність, а й безпеку Польщі та всієї Європи. Український опір сьогодні стримує ту саму імперську загрозу, яка історично завжди була головною небезпекою і для України, і для Польщі. Те, що за цих умов історія (тема, зокрема, Волинської трагедії. – Ред.) використовується для загострення взаємин, свідчить, що найважливіші уроки про природу російської загрози, спільної для наших народів, досі не засвоєні».

Юрій ФЕДОРЕНКО, Герой України, командир 429-ої окремої бригади безпілотних систем «Ахіллес», вважає, що масовим терором кремль не досягнув своєї мети посіяти хаос в українському тилу:

«Я безмежно дякую українцям за те, що розуміють – єдиною причиною холоду, відсутності води, опалення є росія. Тому кремль не може досягти бажаного результату, щоб українці масово перекривали дороги, щоб змушували владу підписати мир за будь-яку ціну, який призведе до повалення української державності».

Віктор ЮЩЕНКО, президент України 2005-2010 років, вірить у силу українського духу:

«Ми стоїмо. Ми рахуємо кожне зерно. І в цьому лютому 2026 року я вірю як ніколи: ми повернемося і в Скардовськ, і в Генічеськ, і в Мелітополь. Ми знову засіємо ці степи вільним зерном. Тому що українське сонце світить тільки для тих, хто цю землю любить, а не грабує».

■ Про це говорять

Плівки Епштейна: «росіяни ненавидять Порошенка»

Ілюстрація: chatgpt.com.

П'ятий президент України згадується у так званих «файлах Епштейна» 25 разів. У переважній більшості випадків це згадки в новинних матеріалах і аналітиці

Василь КІТ

Як повідомляє «Дзеркало тижня», найбільш показовим у цьому контексті є фрагмент листування Джеффри Епштейна з тодішнім міністром закордонних справ Словаччини Мірославом Лайчаком від 23 квітня 2019 року. У переписці обговорювали результати президентських виборів в Україні.

Зокрема, співрозмовник Епштейна зазначив, що «росіяни ненавидять Порошенка», і припустив, що зміна українського президента нібито могла б допомогти розв'язанню конфлікту. Водночас дипломат висловив і скепсис – він сумнівався, що новообраний президент Володимир Зеленський зможе ефективно керувати країною.

У «Дзеркалі тижня» наголошують, що цей фрагмент не містить жодних згадок про контакти Петра Порошенка з Епштейном. Навпаки, він відображає зовнішні оцінки української політики з боку третіх осіб і демонструє, як міжнародні ди-

Петро Порошенко згадується на плівках Джеффри Епштейна, коли обговорювалися результати президентських виборів в Україні 2010 року.

«Плівки Епштейна» – це розмовна назва для тисяч сторінок документів, електронних листів, телефонних записів та нотаток, оприлюднених Міністерством юстиції США в рамках розслідування справи померлого фінансиста та засудженого сексуального злочинця Джеффри Епштейна. Ці матеріали містять згадки про численних високопоставлених осіб, знаменитостей, політиків та бізнесменів, пов'язаних із соціальним колом Епштейна.

пломати сприймали зміну влади в Україні у 2019 році.

Жодних доказів причетності Петра Порошенка до зло-

чинів Джеффри Епштейна або будь-яких контактів між ними оприлюднені документи не містять. ■

■ Офіційно

Російським ударом знищено склад готової продукції «Рошену»

Заява компанії після ворожої атаки 7 лютого по найбільшому логістичному центру компанії в Яготині біля Києва

Наша команда змогла виділити лише під ранок – коли стало зрозуміло, що під час чергової атаки на логістичний центр усі працівники були в укриттях і жертв вдалося уникнути. Водночас наш найбільший склад із готовою продукцією майже повністю зруйнований.

Найперше ми хочемо подякувати пожежникам і всій команді ДСНС, які працюють для подолання наслідків. Ми також неймовірно вдячні всім українцям за під-

КОМЕНТАР

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий президент України, про масований обстріл росією цивільної інфраструктури 7 лютого (серед іншого був зруйнований найбільший склад з продукцією «Рошену». – Ред.):

«Росія хоче нашої втоми. Хоче страху. Хоче зламати нас економічно і психологічно, коли не може зробити це на полі бою.

Але щоразу після таких атак ми бачимо інше. Ми бачимо витримку. Ми бачимо гідність. Ми бачимо країну, яка не розсипається, навіть коли по ній щоденно б'ють шахедями і ракетами. Дякую кожному українцеві за цю силу. За підтримку. За солідарність. За віру одне в одного. Саме вона – наша справжня енергія. І саме вона тримає і веде нас у цей час».

Попри всі збитки, ми ухвалили принципове рішення: ціни на нашу продукцію не зростатимуть.

тримку, яку відчуваємо в ці непрості для всіх нас часи. Вона для нас

неоціненно важлива! Це надихає працювати ще більше, аби забезпечи-

ти якісну продукцією країну в час війни.

Зараз переходимо на цілодобовий режим роботи (кількома днями раніше дві ракети прилетіли по фабриці «Рошену» в Києві. – Ред.). Попри всі збитки, ми ухвалили принципове рішення: ціни на нашу продукцію не зростатимуть. Вони залишаться стабільними і доступними.

Наша компанія – найбільш впізнаваний український бренд у світі. За час повномасштабного вторгнення лише компанія «Рошену» сплатила понад 21,6 млрд гривень податків до бюджету країни, бо понад усе ми віримо в Україну. І пишаємося стійкістю, гідністю та волею до перемоги кожного українця.

Вистоїмо разом. Компанія «Рошен» ■

■ Голос народу

Яким партіям довіряють українці?

Соціологи дослідили рейтинги політсил – лідирують полісили Залужного, Зеленського і Порошенка

Ольга СОКОЛОВА

Дослідницька компанія «Active Group» оприлюднила результати чергового опитування, в якому вивчала електоральні симпатії українців. Зокрема, на виборах до Верховної Ради ті респонденти, які визначилися, найбільше підтримують політичні сили Валерія Залужного, Володимира Зеленського та Петра Поро-

шенка. Четверте місце – у гіпотетичного політичного проєкту Кирила Буданова.

За партію Залужного у лютому 2026 року готові проголосувати 17,2% серед тих, хто визначився. За партію Зеленського – 15,4%. За «Європейську Солідарність» – 14,8%. Партію Буданова готові підтримати 14,7%, партію «Азов» 8,9%. Шанси подолати 5-відсотковий бар'єр також має партія «Розумна політика» (5,6%) і «Батьківщина» (5,2%).

Дослідники зауважують, що електоральні настрої щодо можливих виборів до Верховної Ради підтверджують відсутність чітко-

го парламентського фаворита та збереження фрагментованого політичного поля.

Методологія дослідження: самозаповнення анкет громадянами України віком 18 років і старших. Обсяг вибірки – 2000 респондентів. ■

Опитування проводилося шляхом самозаповнення анкет громадянами України віком 18 років і старших.

■ Прошу слова!

Велика заслуга того, що Свято-Успенський кафедральний собор міста Володимира перейшов у лоно Православної Церкви України – народного депутата Ігоря Гузя (у центрі).

Здавалось, тут ніби вперше відчув себе... українцем!

Слава Ісусу Христу! Хочу поділитись своїми враженнями після Божественної літургії, яка відбулась 31 січня 2026 року у Свято-Успенському кафедральному соборі міста Володимира

Володимир ДЕМЧУК, голова ГО «Незламні нововолинці», батько загиблого героя Вадима ДЕМЧУКА («Дима»)

Хоч і проживаю у сусідньому Нововолинську, але не трапилося бувати в цьому храмі, і вагому роль у цьому відігравав той факт, до якої конфесії він відноситься. Не зник молитись у церкві московській, а після смерті сина, що героїчно поліг при обороні Донецького аеропорту, тим більше.

Дякую миському голові Борису Карпусу, який дослухався до прохання парафіян храмів із Нововолинська і допоміг з автобусами. Якщо хтось скаже, що на молитву в ПЦУ звозять людей, то хай вкусить себе за одне місце і перестане міряти інших своїм мірилом!

Уже не вперше на Божій Службі, яку очолює Блажен-

ніший Епіфаній, бо він у 2023 році був у нашій Свято-Михайлівській церкві, а також відкривав меморіал полеглих випускників у Нововолинському центрі професійної освіти (колишнє ВПУ № 1). Добре пам'ятаю, як тоді Предстоятель Православної Церкви України вразив і запам'ятався позитивною енергетикою, ораторським хистом, проукраїнською позицією. Відчувалося – перед нами Глава Помісної Церкви, бо мати сан і відповідати йому, то часто дуже різні речі.

«**Тепер чекаю на повернення до лона помісної Церкви, якою, безсумнівно, є ПЦУ, Зимнівської та Низкиницької обителей.**»

Але в соборі зі мною відбувалось щось дуже особливе, що не можу пояснити. Часто буваю у храмах, намагаюсь не пропускати богослужінь у нашій Свято-Михайлівській, що на 5-му мікрорайоні Нововолинська, активно допомагаю очільнику нашої релігійної громади протоієрею отцю Михаїлу (Михаїлу Нідзельському), дбаю про місце, де єднаємось у молитві, де просимо в Господа про мир та Перемогу, про опіку небесну над

нашими воїнами, про ласку Всевишнього до України.

Як голова спілки родин загиблих, долучаюсь і до поминальних служб, панахид, поховань. Вже й чи не напам'ять вивчив, що за чим промовляє священник, що співатиме хор. Бо храм – частина життя мого! Але те, що відбувалось у соборі – це були унікальні відчуття. Здавалось, ніби вперше відчув себе ... українцем! Настільки сильно зрезонували в мені молитви, що лунали нашою мовою!

А спів хору! То вже потім дізнався, що це був «Орфей» із самого Львова, близького моєму серцю міста, бо ж там і легендарна 80-та окрема десантно-штурмова бригада, і Гарнізонний храм святих апостолів Петра і Павла. Коли він співав, душа відчувала кожну ноту. Озирнувся – і зрозумів, що не один такий, бо обличчя людей сяли, а на очах бриніли сльози. Це не можна забути... Це не можна описати, треба самому пережити. І я дякую

Господу за таку можливість!

Дорогою на богослужіння, і повертаючись з Володимира, згадували, завдяки кому храм став українським. Велика заслуга в цьому нашого народного депутата Ігоря Гузя. Він та його команда розпочали процес повернення святині в лоно Української Церкви. Він не мовчав, а діяв. Неодноразові виступи з парламентської трибуни з офіційними зверненнями до керівників країни, особиста присутність його помічників на судах – була пророблена колосальна робота заради того, аби собор, що пам'ятає князів, став таки істинно українським, аби відійшов від москви. На нього було вилито тонни образ від прихильників філії рпц-фсб, але ми добре знаємо: «Ніщо не спить ідею, час якої настав!»

Ця літургія була винятковою. Ми стали єдиним цілим у ревній молитві за мир і Перемогу, за Україну і її воїнів. І, мабуть, це відчували й древні мури, бо як ще можна пояснити таку виняткову піднесеність, таку окриленість? Такий стан був не лише у мене, а й в інших. Вже потім ділилися враженнями, і були вражені, що відчували те ж саме. Хіба не диво?

Спілкувались під храмом з людьми із Камінь-Каширського. Вони приїхали, аби розділити радість повернення древнього храму українцям і Україні. Відкрито говорили: це сталося у першу чергу завдяки нардепу Ігорю Гузю, і відчувалося, що навіть дещо заздрили нашій духовній перемозі, адже в серці їхньої громади вже давно триває конфлікт, пов'язаний із храмом Різдва Пресвятої Богородиці, котрий попри всі рішення судів прихильники «найканонічнішої» упц не хочуть віддавати.

Підсумовуючи, скажу таке: тепер чекаю на повернення до лона помісної Церкви, якою, безсумнівно, є ПЦУ, Зимнівської та Низкиницької обителей. Я вірю, що Господь дасть мені потрапити у ці два монастирі на перші Божественні літургії, де лунатиме наша рідна українська мова. Знаю, що питаннями цих переходів займатиметься наш народний депутат України Ігор Гузь. І бажаю йому, справді патріоту та державнику, сил та снаги це зробити, а ми, парафіяни ПЦУ і його виборці, йому допоможемо.

З Богом! Слава Україні! ■

■ От сволота!

Переселенець коригував удари по Волині, Рівненщині і Тернопільню

Сволоту затримали в Тернополі, де він працював на критично важливому підприємстві

Раїса ІВАНЮК

Служба безпеки України затримала 42-річного переселенця з Луганщини, який передавав російським спецслужбам координати для ракетних ударів по Рівненській, Волин-

ській та Тернопільській областях.

За даними слідства, чоловіка дистанційно завербували російські спецслужби. Для отримання «броні» від мобілізації він працював на критично важливому підприємстві у Тернопільській області, інформує пресслужба СБУ.

Контакт із ворогом відбувався через його родича, який проживає на тимчасово окупованій території

України. Після вербування агент почав об'їжджати західні області на власному автомобілі з увімкненим відеореєстратором.

«**Він знімав геолокації стратегічних об'єктів, зокрема енергетичної та авіаційної інфраструктури.**»

Він знімав геолокації стратегічних об'єктів, зокрема енергетичної та авіаційної інфраструктури.

Крім того, чоловік фіксував розташуван-

ня веж мобільного зв'язку та ключових об'єктів «Укрзалізниці» з інтенсивним рухом вантажних ешелонів. Відео та коор-

динати він передавав куратору з ГРУ рф, після чого російська армія планувала нові ракетні удари.

Співробітники СБУ викрили зловмисника

на початковому етапі його діяльності, задокументували злочини та затримали за місцем проживання. Під час обшуків у нього вилучили смартфон із доказами співпраці з російськими спецслужбами. Особу куратора вже встановила контррозвідка СБУ.

Затриманому повідомили про підозру за ч. 2 ст. 111 Кримінального кодексу України (державна зрада, вчинена в умовах воєнного стану). Наразі він перебуває під вартою. Чоловікові загрожує довічне позбавлення волі з конфіскацією майна. ■

Погляд

Катерина Зубчук, заслужений журналіст України

Любов сильніша за війну! Але...

Так, і у війну життя триває – люди закохуються, одружуються... Ось тільки, зважаючи на статистику (а вона, як кажуть, – річ вперта й неспростовна), після її закінчення прогнозується значний дисбаланс у статевій структурі населення. Очікується, що жінок в Україні буде більше. То за кого ж виходитимуть вони заміж?

Пригадую, в кінці першого року повномасштабної війни в редакцію подзвонив чоловік із Рівненщини. Він звернувся до мене як до ведучої сторінки «Любити! Не любити!» із запитанням: «Як мені подати оголошення в рубрику «Так хочеться бути в парі»? На жаль, довелося сказати, що в час війни тематична сторінка не виходить, тож і рубрики, куди зверталися одинокі люди, шукаючи суджену (судженого) нема. Після короткої паузи прозвучало таке запитання: «А якщо війна триватиме п'ять років, то вже й не женитися?». Мовляв, життя триває – люди знайомляться, закохуються, одружуються.

І коли я, на розвиток цієї теми вже на сторінках нашої газети, зателефонувала начальниці державної реєстрації актів цивільного стану (тоді це була Тамара Калинович), то вона сказала, що за одинадцять місяців 2022-го в обласному центрі одружилися 1651 пара, що навіть більше, як за такий же період попереднього року. Оскільки багато чоловіків воюють, то, згідно з постановою Кабінету Міністрів України, в умовах воєнного стану з'явилася можливість укласти шлюб у день подання заяви. Крім того, держава розробила механізм реєстрації створення сім'ї для військовослужбовців, які не мають можливості бути присутніми на урочистості.

А що можна сказати з приводу того, що «життя триває – люди знайомляться, закохуються, одружуються» на завершенні четвертого року повномасштабної війни? Начальник відділу державної реєстрації актів цивільного стану у Волинській області Антоніна Кратік, якій зателефонувала, сказала, що у 2025-му на Волині було укладено 3850 шлюбів, що трохи менше, ніж у 2024 році, коли на рушничок щастя стало 3892 пари. Щодо обласного центру, то торік «Гірко!» пролунало для 1905 подружніх пар. Тобто – на шістьдесят більше, порівняно з попереднім роком.

Оскільки наближається 14 лютого, то поцікавилася, яким буде День закоханих, адже, зазвичай, до повномасштабної війни свято Валентина було популярною датою для весіль. Цього року ажіотажу не буде ні загалом у містах і селах Волині, ні в обласному центрі. Хоч, нагадаємо, з вересня 2024 року шлюб в Україні можна зареєструвати онлайн безпосередньо в застосунку «Дія» (від подачі заяви – до одруження по відеозв'язку).

Якщо говорити в цілому про Україну, то торік було зареєстровано 165,59 тисячі шлюбів, що, незважаючи на загальне зростання на 10,2 відсотка, порівняно з 2024 роком, є меншим показником, ніж у довоєнній 2021-й та перший рік повномасштабного вторгнення...

Хоч-не хоч, а пригадаєш рядки з популярної пісні часів Радянського Союзу, в якій констатується дефіцит хлопців на танцях: за статистикою, на 10 дівчат – дев'ять хлопців. І поставиш питання з приводу того, яким ж буде цей «дефіцит» в Україні після війни? А він буде. За прогнозами на наступні роки, включаючи 2028-й, кількість жінок і чоловіків становитиме орієнтовно 51 відсоток до 49. Якщо зазирнути ще далі, то в 2037 році буде близько 16 мільйонів жінок і 14,5 мільйона чоловіків, що, на думку спеціалістів, свідчить про довгострокове скорочення населення та більшу кількість жінок (через повномасштабне вторгнення рф середня тривалість життя українських чоловіків впала з 66,4 до 57,3 року, а в жінок цей показник знизився з 76,2 року до 70,9).

Явище такого дисбалансу спостерігалось після Другої світової війни, особливо в СРСР та країнах Східної Європи. Це призвело до шлюбного дефіциту, зниження рівня народжуваності й до того, що жінкам довелося виконувати важку чоловічу роботу.

Та що там казати – уже зараз жінки все частіше освоюють професії, які ще донедавна вважалися суто чоловічими. За ілюстрацією до цього не треба, як кажуть, далеко ходити. На Волині вже під час повномасштабної війни, починаючи з 2024 року, понад 50 дівчат та жінок почали навчатися на трактористок у професійних училищах, зокрема у Колківському центрі профтехосвіти. Такі реалії – чоловіків мобілізують. А землю треба обробляти. ■

■ Пульс тижня

У Горохові легковик протаранив двері аптеки

На щастя, ніхто з людей не постраждав

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Близько восьмої години ранку 28-річний водій Citroen не впорався з керуванням на слизькій дорозі та в'їхав у вхідні двері однієї з центральних аптек міста.

На щастя, сам не постраждав. Пошкоджені зазнали автомобіль власника та двері закладу.

На місце події прибули працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області. Правоохоронці склали на порушника протокол за ст. 124 КУпАП, що передбачає адміністративну відповідальність за порушення правил дорожнього руху, яке спричинило пошкодження транспортного засобу, вантажу, доріг або іншого майна (ДТП без потерпілих). Винуватцю загрожує штраф 850 грн (50 НМДГ) або позбавлення прав від 6 до 12 місяців.

Горохівські поліцейські закликають усіх до обачності в складних погодних умовах. ■

Посеред білого дня грабіжник залишив пенсонера без грошей

Невідомий чоловік витягнув із кишені потерпілого близько 16 тисяч гривень і втік. Інцидент трапився 6 лютого близько 15 години в Луцьку

Наталка НЕКОЗ

Пенсіонер, 1947 року народження, звернувся до поліції. У результаті оперативно-розшукових заходів працівники кримінальної поліції встановили причетного. Це – лучанин, 1992 року народження.

Його затримали в порядку ст. 208 КПК України. За процесуального керівництва прокуратури, слідчі вже оголосили йому про підозру за ч. 4 ст. 186 КК України. Суд обрав запобіжний захід – тримання під вартою з правом внесення застави. Судово триває.

За такий зухвалий злочин в умовах воєнного стану він тепер може провести за ґратами від 7 до 10 років. ■

Науковий ліцей обласної ради не пройшов перевірку на безпеку

У рамках здійснення парламентського контролю за додержанням прав дитини на безпечне освітнє середовище в умовах воєнного стану, здійснено моніторинговий візит до Волинського наукового ліцею Волинської обласної ради

Любомира НАТИНКА

Як інформує представництво Уповноваженого ВРУ з прав людини у Волинській області, за результатами відвідування представники моніторингової групи зафіксували неналежні умови перебування дітей, зарахованих на цілодобове перебування до закладу, а саме незадовільний температурний режим, що не відповідає вимогам пункту 7 розділу IV Санітарного регламенту для закладів загальної середньої освіти, затвердженого наказом Міністерства охорони здоров'я України від 25.09.2020 № 2205. Температура в спальних приміщеннях була зафіксована на рівні 15,9 °C, а у санітарно-гігієнічних кімнатах та медичній частині, зокрема, приміщенні для ізоляції (м'який кімнаті) – в межах 15 – 16,4 °C.

Також встановлено, що у період з 14:00 до 20:00 медична сестра відсутня у ліцеї, що може створювати ризики для життя та здоров'я учнів у період її відсутності. В амбулаторному журналі зафіксовано інформацію про видачу лікарських препаратів дітям. Вказаний факт є грубим порушенням, оскільки заклад немає ліцензії на провадження господарської діяльності з медичної практики. ■

Nestlé збільшить інвестиції в макаронну фабрику в селі Смолигів Луцького району до 70 мільйонів євро до кінця 2027 року. Рішення прийняли на тлі високих виробничих результатів нового підприємства, яке розпочало роботу в минулому році.

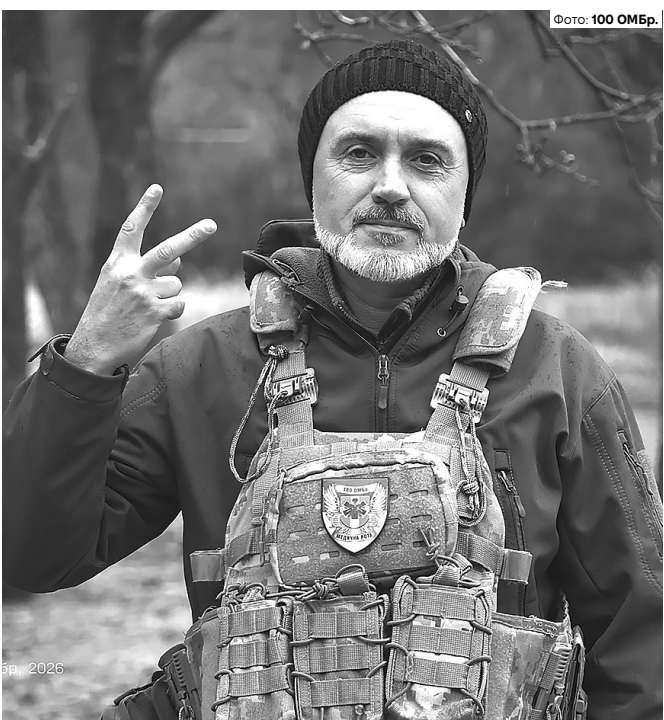
Фотото: uk.wikipedia.org

■ Сталеві воїни «Сталевої Сотки»

«Відчуваю гордість, коли поранений запитує, через скільки він зможе якомога швидше повернутися на фронт?»

У цивільному житті Андрій Хомулко (на фото) впродовж 18-ти років працював фельдшером на «швидкій допомозі» в Луцьку. Згодом 10 років був реабілітологом у ФК «Волинь»

Сергій ХОМІНСЬКИЙ, начальник відділення комунікацій 100-ої ОМБр Сухопутних військ України

«У перший день повномасштабного вторгнення була думка і свою «двостволку» 16-го калібру прихопити на фронт – раптом автоматів забракне...»

як правило, завершував напівжартливим запитанням: «Understand?» («Зрозумів?»). А у відповідь традиційно лунало: «Understand, Андрію Володимировичу!». Тож із часом у футбольному клубі це англійське слово асоціювалося в усіх зі мною. Потрапивши до війська, я взяв його собі за псевдо – «Understand».

Вже майже впродовж чотирьох років нині старший сержант Хомулко служить на посаді фельдшера евакуаційного відділення медичної роти 100-ої ОМБр. Разом зі своєю «Сталевою Соткою» дотепник-«Understand» пройшов бої на Лиманському, Покровському, Торечському, Костянтинівському напрямках.

Чоловік зізнається, що чимало моторошних травм йому доводилося бачити і впродовж 18-ти років роботи на «швидкій». Але чітко вказує на одній дуже суттєвій відмінності того досвіду від фронтової медицини:

– Там ти просто концентрувався на наданні людині медичної допомоги. Ніякі «ба-бах» довкруг тебе не відволікали...

До речі, пан Андрій жартує, що, потрапивши в 45 років до війська, він... пішов слідами сина Станіслава. Адже Хомулко-молодший свого часу закінчив Національну академію сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного – і ще з часів АТО / ООС боронить Україну в лавах ЗСУ.

Натомість донька Андрія Володимировича, Христина, обрала якраз «батьківський» шлях – дівчина є студенткою-другокурсницею медичного вишу, навчається в Тернополі.

Тим часом в Луцьку на пана Андрія з нетерпінням чекає кохана дружина – Наталя Іванівна.

А ще у нашого героя є

« У Луцьку є і такі хлопці дебілі, що він один ту посадку міг би тримати... »

■ Життя вдалося!

Родичі посадовців із Волині інвестували в найбільший готель у «Буковелі»

Журналісти Bihus.Info оприлюднили прізвища власників елітних апартаментів у люксовому комплексі в центрі «Буковеля» Glacier Premium Apartments, який офіційно і пафосно відкрили 1 січня 2026 року

Вікторія ЕЙСМУНТ

Серед них є і скоробагатки «волинського цвіту». Так, серед власників апартаментів у Glacier журналісти знайшли родичів начальника управління Волинської обласної прокуратури Олександра Синюка. В його декларації немає власного майна, натомість дружина у 2022 році купила апартаменти в бу-

ковельському готелі Нвоуа з декларованою вартістю 183 тис. грн, попри те, що на вторинці аналогічний номер коштує щонайменше 162 тис. доларів. Натомість теща прокурора Галина Літушко, яка не має офіційного бізнесу, купила апартаменти в Glacier вартістю 200 тис. доларів.

76-річна мама, Неля Василівна:

– Живе в селі. Хазяйнує. Тримає качок – чекає, коли син приїде у відпустку. Кажу: «Мамо, порубайте їх!». А вона відповідає: «Ні-ні, коли прийдеш, бо ж то для тебе!». Відчуваю, що буде, як минулого разу: півтора року качкам було, коли рубали, – з теплою усмішкою розповідає «Understand».

За роки служби фельдшеру евакуаційного відділення довелося побачити дуже багато драматизму. Скажімо, якось випало надати допомогу двом молодим бійцям-харків'янам, які підірвалися на протипіхотних мінах у Торечку:

– Анестезіолог із травматологом «чаклюють» над важчим, в якого травматична ампутація. А я працюю з легшим – обробляю рани, тампоную. Бо ж теж ноги порвані – «м'ясо шматками». Тут він мені каже: «Док, это ерунда! Вы бы видели, какое ранение у меня в прошлом году было!». А тим часом його побратим (з відірваною стопою!) вже розпитує у моїх колег: де можна буде пройти протезування і скільки часу це займе – бо ж треба якнайшвидше повертатися на фронт! – розповідає пан Андрій, і додає: – У такі моменти відчуваєш справжню гордість за цю країну і за цих людей...

Але й «ложку дьогтю» у цю «діжку» фельдшер «Understand» також додає:

– Буває, що привозять на «стабік» поранених бійців старшого віку. Дивись на них і ловиш себе на думці: цьому дядьку вже б на березі ставочка з вудкою сидіти – а не за посадку воювати, – відверто ділиться думками медик «Сталевої Сотки». – А ось коли був у відпустці – був дуже неприємно здивований, навіть знервований. Бо проїхати містом просто неможливо! Так, є чимало жінок за кермом. Але в Луцьку є і такі хлопці дебілі, що він один ту посадку міг би тримати... ■

Ще одна власнича апартаментів у «Буковелі» Юлія Соломко – директорка департаменту держреєстрації виконавчого комітету Луцької міської ради. Її чоловік Віктор Гуменюк очолює «Луцькводоканал» і неодноразово був фігурантом журналістських розслідувань. Апартаменти вартістю 130 тис. доларів записані на Юлію Соломко, але в декларації вона їх не вказала. При цьому її офіційних заощаджень за рік у неї не поменшало. Прокоментувати цю покупку журналістам вона відмовилася. ■

■ Редакційний щоденник

Замість пошани – вкрадені квіти...

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього тижня позаштатна кореспондентка газети «Волинь» Ніна КОСТРУБА

...ТИМ, ХТО ПОСЯГНУВ НА СВЯТЕ – ПАМ'ЯТЬ ВОІНА-ЗАХИСНИКА?

За майже 12 років російської агресії загинули тисячі захисників і захисниць. Серед них багато й волинців повернулися «на щиті» до своїх домів. Важко говорити про незліченні втрати, усвідомлюючи, що ніколи не переступить батьківський поріг рідна кровинка, не обійме мати сина, не потисне по-чоловічому руку батько, не пригорне захисник до серця свою дитину...

Театральний майдан міста Луцька у час російсько-української війни став місцем прощання рідних, друзів, знайомих, представників влади із загиблими Героями. Кожен клаптик майдану таїть у собі непоправну втрату, материнські сльози і біль. Саме тут, після відспівування захисника у Свято-Троїцькому соборі, який героїчно загинув у кривавій війні з російським агресором, збирається багатолюддя, щоб востаннє вклонитися його світлій пам'яті. Ця скорботна подія є нагадуванням про неймовірну ціну, яку платить Україна за свою свободу.

Саме на Театральному майдані встановлені фотостенди – «Герої нескороної України», «Герої Небесної Сотні» та фотостенд «Загинули за незалежність України». Проходять повз них тисячі людей, вклоняються, моляться, подумки благаючи Всевишнього справедливості та допомоги зупинити кровопролиття...

У зв'язку з необхідністю встановлення нового стенду зі світлинами загиблих захисників, у листопаді минулого року тут відбулися зміни. З конструкції «Герої Небесної Сотні» фото перемістили на нову дошку. Натомість на звільнене місце закріпили нові фото військових, які останнім часом загинули в

ФОТО НІНИ КОСТРУБИ

Не плямуймо значення прапора Української держави, який часто вирішує долю подій на фронті.

«Молодь села Хорлуپی своєю колядою назбирали кошти та передали їх на підтримку ЗСУ», – не приховує вдячності Андрій Хазанюк.

ФОТО ІЗ ФЕЙСБУК-СТОРІНКИ АНДРІЯ ХАЗАНЮКА.

російсько-українській війні.

Нещодавно стрій Небесних воїнів на цьому стенді поповнило фото лучанина Олександра Карчевського, який загинув 29 квітня 2025 року на Донеччині. До цього часу майже щоранку гірка стежина батьків Героя – Наталії та Олександра Карчевських – пролягала до його останнього місця спочинку – Алеї почесних поховань у селі Гаразджа. Днями зустрічаю це подружжя, а в їхніх очах – сльози та пекуча біль. Розповіли, що тепер на мовчазну зустріч із сином поспішають і на Театральний майдан до фотостенду, де усміхається їх Саша. І завжди з найкращими квітами...

– Зараз це все, що ми із вдячністю та великою любов'ю можемо подарувати своєму сину. Все віддали б, аби він повернувся живим, – крають серце слова згорьованої матері. – І боляче від того, що квіти крадуть, забирають без жодної краплі совісті. До глибини душі вражена таким вчинком нелюдів. Побачивши мою розгубленість, волонтерка, яка неподалік збирала донати на ЗСУ, розповіла, що не раз і вона сама, і двірник ловили квіткових «злoding», сварили, але то їх не зупиняло. Невже є такі люди, хоча їх так назвати не можна, що беруть їх, а потім перепродають? Де ж у вас совість?

І матір знову, чи не щодня, несе синові квіти...

...СЛОВАМИ МЕДИКИНИ: «ЦЕ – ЗНУЩАННЯ НАД ВІЙСЬКОВИМИ»

А почалося все з того, що вранці на прибудинковій території дев'ятиповерхівки, що у місті Луцьку, де проживаю, а саме на сітці, що огорожує дитячий спортивний майданчик, зокрема футбольне поле, побачила щось подібне до символу нашої держави – синьо-жовте полотно протяжністю до 20 метрів. Спочатку було здивування, бо у такому вигляді дорогі серцю кольори ніяк не відповідали дійсності, тому, що відбувається в країні, коли саме прапор Української держави часто вирішує долю подій на фронті.

нею слова: «Це – просто знущання над військовими...»

Солідарною зі сказаними словами була й природа. Через декілька днів негода посприяла і полотно було зняте з сітки.

До слова. Сучасний синьо-жовтий прапор був уперше публічно зафіксований 178 років тому – 1848-го у Львові. Його вивісили русини Королівств Галичини й Володимирії над Львівською ра-

ФОТО НІНИ КОСТРУБИ

Квіти – це останнє, що ми з вдячністю і любов'ю можемо подарувати загиблим Героям.

«Побачивши мою розгубленість, волонтерка, яка неподалік збирала донати на ЗСУ, розповіла, що не раз і вона сама, і двірник ловили квіткових «злoding», сварили, але то їх не зупиняло.»

За роз'ясненням звернулася до ймовірного «майстра» такого своєрідного оздоблення. За його слова, це все – норма. Мовляв, а що краще, «як куски полотна будуть валятися чи просто його будуть топтати прохожі». Кажу, подивіться, тут зовсім поруч люди витрушують та вибивають килимки, доріжки... Не знайшла підтримки ні у молодих мамочок, ні у пенсіонерів. Зрозуміла, що їм байдуже.

Так трапилося, що мала зустріч із завідувачкою реабілітаційного центру «Повернення», що відкритий у Луцьку на базі Волинської обласної психіатричної лікарні, медициною, майором медичної служби у відставці – Ольгою Остапчук. Вона має три роки бойового досвіду у складі 100-ої окремої механізованої бригади. Не втрималася і запитала Ольгу Ростиславівну висловити щодо цього випадку (бо воно мені боляче, а світліну я все-таки зробила) свою думку. І я побачила біль в очах захисниці і почула сказані

тушею як національний прапор.

28 січня 1992 року український національний синьо-жовтий стяг Верховною Радою України затверджено Державним Прапором України.

...НЕВТОМНОСТІ ВОЛОНТЕРА-ОДНОСЕЛЬЦЯ АНДРІЯ ХАЗАНЮКА І ЙОГО КОМАНДИ

Кожна допомога фронту, нашим захисникам – це безмежна вдячність за розуміння і підтрим-

ку. Щодня ми бачимо і читаємо у стрічках новини про само-віддану працю волонтерів, які не втомлюються робити добрі справи. Навіть тоді, коли мороз заходить у кожну оселю, у кожен окоп чи бліндаж, у кожну частину людського життя. Захоплююся і висловлюю велику повагу своєму односельцю, вихідцю із села Хорлуپی Луцького району Андрію Хазанюку, який із своїми друзями-волонтерами щойно повернувшись зі Сходу, знову і знову стараються виконати замовлення військових і повертаються у зону бойових дій.

До глибини душі вразив один із дописів земляка та його побратима Анатолія Линдюка на фейсбук-сторінці після чергової їхньої поїздки на Сумський напрям. Хто не бачив, прошу прочитайте його: «Ми часто говоримо про потреби фронту, але за цими словами стоять дуже різні реалії. Є підрозділи з налагодженим побутом, а є такі, хто тримає позиції в нелюдських умовах, де звичайні речі стають розкішшю.

Цього разу нас розчулило до глибини душі те, як хлопці щиро раділи найпростішій допомозі. Коли ти бачиш, як дорослі чоловіки топлять брудний лід, щоб отримати хоч якусь воду, пріоритети розставляються самі собою. Ми маємо розуміти, що на деяких ділянках, через складну логістику та інтенсивність боїв, хлопці просто вигризують життя. Наша мета бути саме там, де допомога це не просто комфорт, а базова умова для виживання».

Квіти – це останнє, що ми з вдячністю і любов'ю можемо подарувати загиблим Героям.

Волонтери дякують всім, хто долучається до замовлень військових, хто не є просто спостерігачем. Бо кожна гривня – це порятунок і відчуття того, що коли ми разом, ми – сила.

А моє серце зігрівається безмежною вдячністю до колядників – молоді мого рідного села Хорлуپی, які за цього річчя Різдва святя наколядували кошти у сумі 36 тисяч 730 гривень і передали їх на підтримку ЗСУ. ■

Прогноз погоди на Волині з 12 по 19 лютого

Четвер 12 лютого	П'ятниця 13 лютого	Субота 14 лютого	Неділя 15 лютого	Понеділок 16 лютого	Вівторок 17 лютого	Середа 18 лютого	Четвер 19 лютого
мін. +2° макс. +5°	мін. -1° макс. +4°	мін. -1° макс. +2°	мін. -5° макс. -1°	мін. -10° макс. -4°	мін. -8° макс. 0°	мін. -3° макс. +2°	мін. -4° макс. +2°

Група компаній ОККО запустила в роботу у Володимирському районі вітропарк потужністю 90 МВт. Робота цієї електростанції забезпечить декілька додаткових годин електроенергії для понад 100 тисяч українців.

Резонанс

Смерть 18-літнього Андрія Козака – нещасний випадок чи трагедія?

Оксана Олександрівна: «А десь о 8-й мені подзвонили і сказали, що при дорозі, в ровові, лежить хлопчик – «певно, ваш».

Оксана Олександрівна працює в Хотешівському ліцеї – викладає англійську мову. І сьогодні тут багато що нагадує їй про Андрія. От бачить кубки, виставлені на відомому місці в коридорі, й мимовільно думка – про те, що в цих нагородах, здобутих учнями на спортивних змаганнях, є і його заслуга. Андрій любив грати у футбол, баскетбол – жив цим, як багато хлопців, його ровесників.

– Він – не відмінник, був одним із середнячків, але ріс добрим, спокійним, товариським, завжди відгукувався, коли треба було чимось допомогти. Я була ще й класним керівником у класі, в якому вчився Андрій, то син – в школі часто був моїм помічником – до нього найперше зверталася, як треба щось зробити (принести), – розповідає Оксана Олександрівна. – Відгуляли ми випускний. Здав Андрій національний мультимедійний тест і поїхав у Польщу, в місто Воломін. Працював у будівельній фірмі «Супердім» – що досвіду ще не мав, то паралельно підучувався. Там наші родичі живуть, туди свого часу й чоловік їздив на заробітки. Знаю, що і, будучи у Воломіні, син купив м'яча, записався в якусь футбольну команду, в січні мав уже бути ввідрі, але не судилося...

У вересні вони бачилися – Оксана Олександрівна їздила до сина. А на Різдва він вирішив у Хотешів приїхати й, як казав матері, «хоч у свято побути вдома». Ніхто й подумати не міг, що попереду – така біда.

«НА ТОМУ МІСЦІ, ДЕ ВРАНЦІ ЗНАЙШЛИ СІНА, ВНОЧІ ЙОГО НЕ БУЛО»

– 28 грудня Андрій уже був у Хотешові, а 7-го січня пропав, – каже Оксана Олександрівна, повертаючись спогадом до того останнього дня в житті її сина. – В нашому селі Різдво святкують ще за старим календарем. У нас були гості з Луцька, Києва – двоюрідні моєї сестри. Всі хотіли побачити Андрія – зателефонували йому (син був у свого товариша Ста-сана). Він прийшов десь о 18-ї годині, посидів з нами й знову пішов, як казав, до свого Стаса.

Мабуть, зараз пече думка, що все могло б склалося по-іншому, якби син залишився того вечора вдома. Але ж тоді здавалося, що він же – дорослий хлопець, «тож не будеш тримати його біля себе». Одне слово, сталося, що сталося. Оксана Олександрівна погдинно відто-

щоб проламати черепа? В Андрія, як зазначено в попередньому висновку, ззаду – черепно-мозкова травма, пошкоджений мозок, є крововиливи. Ну так не падають!

До речі, за інформацією поліції, «поруч із тілом онака знайшли мобільний телефон». Так, мобільку знайшли, але Оксана Олександрівна вносить таке уточнення:

– Це було аж на четвертий день. Хоч перед тим і поліція, й місцеві мешканці шукали і металощукачем, і граблями гребли по снігу, але марно. Вже в суботу ввечері наш дільничний сказав хлопцям написати в інтернет-спільноту: мовляв, може, хтось підкине, якщо не захоче відкрито віддавати. І що ж – зранку в неділю мобільку знайшли, але не біля Андрія, а за огорожею, тобто не менш як за чотири метри від нього. Я розумію, що мого сина, може, ненавмисно хтось вбив, – це могло статися випадково. Але знайдіть, хто його стукнув, не розраховувавши сил. І якщо тіло ввечері, вночі не побачили, шукаючи, ні я з дочкою, ні десятки людей, котрі проходили повз це місце (всі кажуть, що його там не було), то постає питання, де ж він був? І паталогоанатом (на розтин ми возили Андрія в Маневичі) сказав, що він ще був теплий, не замерзлий, хоч вночі був мороз. І не від алкоголю помер.

Одне слово, в Оксани Олександрівні є чимало питань до поліції (зокрема, де телефон був три дні, де тіло сина було цілу ніч?), але вони без відповіді:

– Коли я запитую, що вдалося з'ясувати по справі за три тижні (стільки часу минуло після смерті Андрія на день нашого зустрічі. – Авт.), то мені кажуть, що чекають остаточних результатів розгорнутої експертизи. Коли це буде? Зразу йшлося про два тижні, потім – вже місяць, «бо справ багато». А ще можу почути на свої запитання й таке: «Пишіть клопотання – ми розглянемо й дамо відповідь». І мене складається така думка: поліція чекає, що в остаточному висновку напишуть, що це – нещасний випадок, і справу можна буде закрити. Так – найпростіше. А ми вже самі навіть своєрідний сліпий експеримент робили – кидали ввечері на сніг чорну куртку (чорна була якраз у сина), їхали машиною й дивилися, чи її видно з дороги. Звичайно ж, видно. Ми не могли не побачити Андрія, якби він там був, коли йшли пошукати. Хтось позовив-позовив його, побачив, що вмирає, й викинув у рів.

За словами директрки навчального закладу, Андрій – це дитина не те, що неконфліктна, –

він мав багато друзів: – «Андрійко» – інакше його ніхто не називав. Я не знаю таких людей, які мали б на нього якесь зло, образу, – негативні емоції по відношенню до нього – це нонсенс. Ми всі бачимо, що обрано найлегшу, чи найпростішу, версію – нещасний випадок, що не потребує розгляду («а в поліції роботи вистачає»). Те, що сталося, – випадок не повсякденний. Тому-то й хочемо достукатися до ЗМІ, бо такого ще в нас, у селі, не було. Нема дитини! І всі схилилися до того, що це вбивство – нехай і не навмисне, а через необережність.

Тетяна Ратнюк схилиється до думки, що «це могли зробити не наші люди», оскільки тіло кинули хоч і перед хатами, в яких ніхто не живе, але ж це – центральна вулиця Любомирка. Місцеві знають глухіші кутки...

– Я живу по сусідству з тим місцем, де знайшли Андрія, – це вже слова заступника директора Хотешівського ліцею Галини Бабулі. – Тож у числі перших прийшла на те місце, де знайшли Андрія. Викликали поліцію, затим – «швидку». Ми зразу не думали, що це

Тажу ж думку, що смерть Андрія не нещасний випадок, а вбивство (нехай і ненавмисне, а випадкове), висловив і Костянтин Свистун, який живе по сусідству з Козакими. Того вечора й вночі він теж шукав Андрія, кот-

Бабуся Андрія: «Він був моїм життям, ніколи слова драного не сказав».

рий був йому хорошим другом, «і його на тому місці, де знайшли вранці, не було».

«МИ НАМАГАЄМОСЯ ДОСТУКАТИСЯ ДО ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ, БО ЩЕ ТАКОГО В НАШОМУ СЕЛІ НЕ БУЛО»

Ми спілкувалися в кабінеті директора Хотешівського ліцею Тетяни Ратнюк. Тетяна Павлівна теж долучилася до розмови. Це вранці 8 січня її подзвонили і сказали, що знайшли якогось підлітка. Коли підійшла на те місце, то там вже була поліція.

– Я побачила хлопця, – каже Тетяна Павлівна, – й зразу зрозуміла, що не наш учень. Але ще не знала, що це – Андрій – минулорічний випускник школи... Якщо говорити про те, яка думка мешканців Хотешова, то ми абсолютно не погоджуємося з версією, ніби то стався нещасний випадок. Було, що в селі траплялися бійки, які закінчувалися травмами. Але ж тоді людину тягли якнайскоріше до лікарні, «швидку» викликали, бо хіба можна не надати допомогу, кинути напризволяще?

За словами директрки навчального закладу, Андрій – це дитина не те, що неконфліктна, –

З матір'ю Андрія ми були на тому місці, де знайшли його тіло.

Матір'ю Андрія, яка розповідає про трагедію.

що помер зять, але то ж хворобу він мав. Уже змирився якось – і от дитину поховали.

«ЛЮДИ БУДУТЬ ДОПИТАНІ ЗА ДОПОМОГОЮ ПОЛІГРАФА, АДЖЕ Є КІЛЬКА ВІДКРИТИХ ПИТАНЬ»

Було б неправильно вислухати одну сторону й не поцікавитися думкою правоохоронців – розслідування веде Камінь-Каширський райвідділ поліції. По правді, була надія (бажання) поспілкуватися безпосередньо зі слідчою. Вже й номер телефону її мала. Вже й додзвонилася і, представившись, сказала, з яким питанням звертаюся, але на цьому наша розмова й закінчилася: слідча відразу ж «переедресувала» мене на відділ комунікації обласного управління поліції. Про такий порядок я, звичайно, знала, та все ж сподівалася на якусь виняткову ситуацію – і марно.

Отож звернулася за коментарем до начальника відділу комунікації ГУНП у Волинській області Ольги Бузулук й одержала його:

– У Камінь-Каширському райвідділі поліції продовжують розслідувати смерть молодого чоловіка. Наразі призначено ряд експертиз, очікується висновок судово-медичної експертизи для з'ясування остаточної причини смерті, все відбудеться відкрито, об'єктивно та неупереджено.

Ми розуміємо чутливість цієї ситуації для місцевої громади і співчуваємо рідним, однак поліція керується лише перевіреними фактами і підтвердженнями доказів, а не емоціями.

Якщо комуьс відомі ще будь-які деталі щодо обставин трагедії і які можуть бути корисними для встановлення істини, просимо негайно повідомляти, оскільки правоохоронці лише зацікавлені в цьому. Писати в соцмережах дописи, які нічим не підтверджені, – це одне, а надати свідчення – це інше. Скажу також, що люди будуть допитані за допомогою поліграфа, адже є кілька відкритих питань.

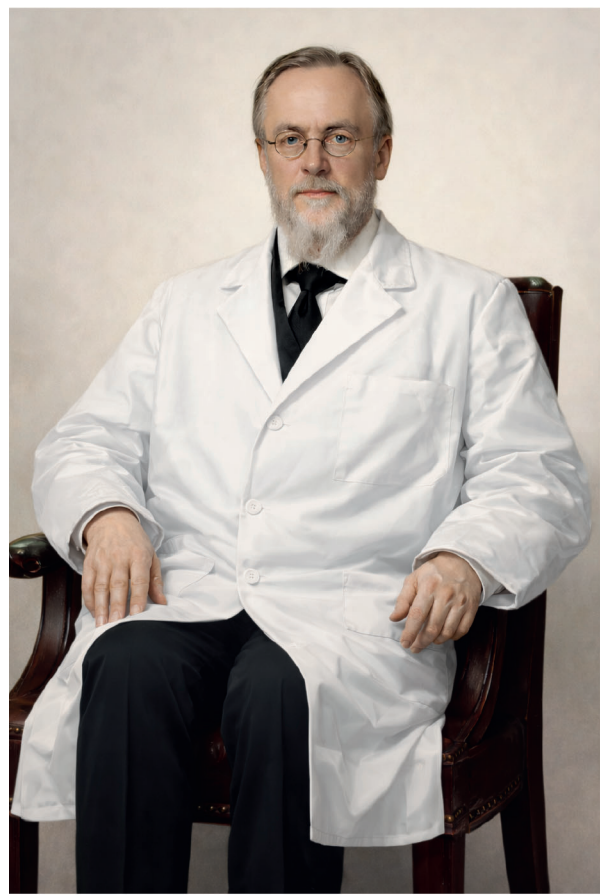
Якщо поліцейських немає в цьому селі фізично, це не означає, що справа не розслідується. Всі необхідні слідові дії тривають, обставини встановлюють, людей допитують. Розслідування цієї справи триває 24/7. ■

РЕКЛАМА

«Про це потрібно кричати: людину вбивають не хвороби, а «забруднені» судини» — Образцов В. П.

Ще у 1880-х роках видатний український кардіолог і новатор у галузі методів діагностики захворювань серцево-судинної системи Василь Парменович Образцов здійснив переворот у розумінні здоров'я серця та судин. Він першим описав клініку тромбозу коронарних артерій і знайшов можливість ранньої діагностики інфаркту міокарда. Він показав, що проблеми з судинами — це повільне загасання когнітивних функцій, що позбавляє людину ясності мислення і здатності обслуговувати себе. Якщо додати до цього страшні наслідки атеросклерозу — інсульту, інфаркту, тромбоемболії легень, аневризми, некрози та ампутації нижніх кінцівок, стає очевидним — насамперед потрібно займатися очищенням судин.

Статистика Всесвітньої організації охорони здоров'я звучить як вирок: щодня серцево-судинні захворю-

Образцов Василь Парменович

вання забирають життя 10 000 людей. Ми поспілкувалися з послідовником принципів Образцова, кардіохірургом Малевим Петром Олеговичем, щоб вияснити причину такої жахливої ситуації.

— Чому ж досі людям призначають надмірну кількість медикаментів замість того, щоб спрямувати зусилля на очищення судин?

— Так простіше і швидше. Зняв симптом — знизив тиск, наприклад, і людина нібито заспокоїлась. І лікарю менше роботи. Але хвороба нікуди не зникає. Крім того, люди схильні ігнорувати симптоми серцево-судинних захворювань. Порушення пам'яті, шум у вухах, головний біль, запаморочення, стрибки тиску, важкість у ногах, холодні кінцівки — багато хто це списує на стрес, перевтому або вік. Тим часом саме ці «дрібні ознаки-відхилення», є прямим наслідком багатьох хвороб.

— Можемо ми якось допомогти собі, якщо виявили проблеми з судинами?

— Безумовно. Доробок Василя Образцова ліг на благодатний ґрунт, адже його послідовники прагнули до комплексного оздоровлення судин: від вирішення проблем з тиском, пульсом, атеросклерозом до профілактики інсультів, інфарктів або прискорення реабілітації. Їхня мета була: нормалізувати тонус

і еластичність судин, очистити судинні стінки, покращити мікроциркуляцію і живлення тканин, особливо чутливих до нестачі кисню (мозок, серце). Результатом роботи цілого колективу медичних учених стали краплі «Судиновіт».

Малев Петро Олегович

В рамках соціальної програми зі зниження серцево-судинних захворювань створено спеціальний фонд, який покриває виробничі витрати з метою зробити історичну партію крапель «Судиновіт» максимально доступною. Щоб подати заявку на внесення до реєстру учасників, телефонуйте за номером 0-800-300-802. Під час розмови потрібно повідомити оператору номер реєстру: 9094. Пільгова партія продукції суворо обмежена. Пропозиція діє до 1 квітня 2026 р. Не відкладайте турботу про судини на потім. ■

ЗАКРЕП – ВКРАЙ НЕБЕЗПЕЧНИЙ СТАН! ТЕРМІНОВО ВЖИВАЙТЕ ЗАХОДІВ, ЩОБ НЕ ЛОПНУЛА ТОВСТА КИШКА!

Вважати закреп нешкідливим станом – велика помилка. «Він може призводити до отруєння токсинами і навіть до смерті від розриву товстої кишки», – вважає лікар-гастроентеролог Антоніна Степанівна. Ми взяли у неї інтерв'ю.

Антоніно Степанівно, чи справді закреп може викликати небезпечні стани?

– Якщо він триває кілька днів, у товстій кишці може зібратися кілька кілограмів калу. Він твердішає, і кишка стає величезною – починає тиснути на внутрішні органи: шлунок, матку, сечовий міхур, простату. У них можуть розвиватися небезпечні патології: виразка, нетримання сечі, кіста, навіть різні утворення. Крім того, калові токсини отруюють організм. Подивіться на людину із закрепом – у неї сіро-зелене обличчя, від неї неприємно пахне. Якщо калу накопичиться занадто багато, кишка може не витримати і лопнути. Величезна кількість токсинів може потрапити в кров – і людина загине.

Ольга Геннадіївна, м. Київ

Що ж тоді робити?

– Можна приймати сироп «Дефілайт». Завдяки природному складу він сприяє усуненню закреп, налагодженню регулярного випорожнення, покращенню перистальтики кишечника, розм'якшенню калових мас і легкому їх виведенню з організму. Крім того, він може допомогти вивести токсичні речовини та відновити нормальний стан кишечника. Часто сто людей із закрепом спотворюється геморої. Сироп «Дефілайт» допомагає вирішити й цю проблему. Після його застосування люди починають легко хо-

дити до туалету, не напружуються і не сидять там подовгу. В результаті геморидальні вузли зменшуються та зникають.

Як довго потрібно приймати «Дефілайт», щоб налагодити регулярне випорожнення на постійній основі?

– Залежить від тяжкості стану, але звичай достатньо 1-2 курсів. Як правило, після цього кишківник починає працювати так само чітко, як у молодості, і проблема закрепу зникає.

ПРОЄКТ ПІДТРИМКИ ПЕНСІОНЕРІВ

ЯКЩО ВИ ПЕНСІОНЕР, ТО МАЄТЕ ПРАВО НА СУБСИДІЮ ДЛЯ ПРИДБАВАННЯ «ДЕФІЛАЙТУ».

ЯК ОТРИМАТИ «ДЕФІЛАЙТ» ВСЬОГО ЗА 7 ГРИВЕНЬ: ЗАТЕЛЕФОНУЙТЕ ЗА НОМЕРОМ:

0-800-300-804
(ДЗВІНКИ БЕЗКОШТОВНІ)

НАЗВІТЬ КОД:
8891

УВАГА! ТЕРМІН ДІЇ СУБСИДІЇ ОБМЕЖЕНО – ТРИВАЄ ЛИШЕ ДО 1 КВІТНЯ 2026 Р.!

УСУНЬТЕ ЗАКРЕП ЛЕГКО!

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ
ДЛЯ ВСІХ

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті **www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

Тел.: 066 82 47 160 – **Водафон**
– **Viber, Telegram, WhatsApp;**
096 77 31 037 – Київстар
(Пн,Вт,Пт, 10-17).

АВТОРИНОК

● Куплю автомобіль марки Volkswagen, Audi, Opel до 2000 року випуску. Тел.: 0965069006, 0964121029.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формах, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел. 099 33 74 034, 096 99 43 100.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

● Загублене свідоцтво про реєстрацію машини, серія АБ № 640353 від 15.10.2009 р. на трактор колісний Zubr JMT-244 2008 р. в., зав. номер 08121002641, видане на ім'я Хлопуть Володимир Миколайович, вважати недійсним.

● Загублений атестат про закінчення базової середньої освіти, серія МО АВ № 004849, виданий Ківерцівською загальноосвітньою школою № 3 І–ІІІ ступенів 20 червня 1998 р. на ім'я Медведєва Тетяна Олександрівна, вважати недійсним.

ПП БУРМАКА Н.П.
14, 21, 28 лютого.

ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ,
ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ,
НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне
www.padiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом.

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрослений, добову м'ясояечку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індики "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підрослки.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин. Діє безкоштовна доставка.

Тел.: 0968322058, 0996278855 (Наташа); 0673629532, 0664087776 (Люда); 067-119-53-13 (Віка).

У Ковельський історичний музей передали бронжилет 27-річного сапера та розвідника з Волині із позивним «Данте», який під час операції на острові Зміїний понад дві доби був у відкритому морі, але він зумів вижити. Разом з «Данте» – командир інженерно-саперного підрозділу бригади оперативного призначення «Любарт» Національної гвардії України.

■ На лінії вогню

«Сучасні дрони на оптоволоконні з нічним баченням – це просто кошмар»

У цьому на собі переконався учасник боїв за Курахове на Донеччині Іван Сахарчук із Ратнівщини

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею

УЧИВСЯ СТРІЛЯТИ З ГРАНАТОМЕТА... БЕЗПОСЕРЕДНЬО ПО ВОРОГУ

Народився Іван в селі Кортеліси 25 січня 1995 року. Після закінчення місцевої школи навчався у Володимир-Волинському коледжі на електрика. Далі працював на будівництвах за кордоном, потім – у Києві. На початку великої війни мав роботу в Кортеліському лісництві, але потім вона закінчилася і хотів зареєструватися в центрі зайнятості. Для цього потрібно було мати військовий квиток. У листопаді поїхав у військкомат, там відправили на ВЛК і визнали придатним до військової служби, хоча раніше був непридатним. Отримав бойову повістку, але ще на дев'ять днів відпустили додому. Вже у грудні поїхав на житомирський полігон і розпочав службу в десантно-штурмових військах. У підрозділі були хлопці з усієї України, в тому числі й з Криму та Донбасу. Освоїв спеціальність кулеметника.

Правда, коли займали позиції перед Білгородівкою у Луганській області, то отримав автомат Калашникова і гранатомет РПГ-7 із запасом боєприпасів. Сказав командир, що з РПГ ніколи не стріляв, але він за три хвилини пояснив як це робити і додав, що в групі будуть досвідчені бійці. Потім виявилось, що в групі були два водії і два стрільці, з яких гранатомета в руках ніхто не тримав. Тому доучувався вже під час стрільби по ворогу.

Незабаром на позицію прибув командир роти з підкріпленням і наказав просунутися вперед, щоб покращити взаємодію з сусідніми підрозділами. Думка була непогана, але проблема полягала в тому, що... позиції попереду вже зайняли росіяни.

– Як тільки рушили, – згадує Іван Сахарчук, – то росіяни відразу ж відкрили шалений вогонь із мінометів і гранатометів. Довелося негайно бігти назад в укриття. Але зістрибнути в окоп не встиг. Від сильного вибуху втратив свідомість і влетів в окоп униз головою. До тям прийшов вже тоді, коли хлопці витягували звідти за ноги. Від падіння отримав сильну травму хребта і не міг навіть стояти. Через кілька днів командир прислав мені заміну.

«НЕПРИЄМНЕ ЗАНЯТТЯ – ПРАЦЮВАТИ В ГРУПІ ОПОВІЩЕННЯ ТЦК»

Іван кілька місяців лікувався, а потім його визнали обмежено придатним до військової служби і відправили в ратнівську роту охорони. Спочатку служба була нормальна, переважно на

Фото з архіву Івана САХАРЧУКА.

Герой нашого часу – Іван Сахарчук.

блокпостах, але потім частину бійців із роти стали залучати до оповіщення військовозобов'язаних спільно з ТЦК. Це було дуже неприємне заняття, бо більшість чоловіків категорично відмовлялися брати повістки. А з тих, хто взяв і розписався за це, у військкомат потім приходив один із десяти. В основному ті, хто мав гарантоване право на відстрочку. Зрозуміло, що командування було незадоволене такими результатами. У листопаді 2024-го Іван потрапив у групу військових із ТЦК та роти охорони, яких відправили у відрядження в бойові частини, хоча всі мали проблеми зі здоров'ям.

Вже у навчальному центрі до хлопців підійшов «замполіт» із 33-ї окремої механізованої бригади і запитав, чи хтось вміє працювати на комп'ютері, бо йому потрібні оператори дронів. Іван зголосився – і вже через тиждень літав на «мавіках». Його підрозділ проводив переважно розвідку цілей і коригування вогню для артилерійського дивізіону. Радувало те, що наші гармати стріляли дуже швидко і влучно, часто влучали в ціль уже з другого або третього пострілу. Ще одним приємним моментом стало те, що коли звернувся до рідних оголосити збір на купівлю дрона, то люди, переважно односельчани, зібрали необхідну суму за кілька днів, купили «мавік 3» і відправили в підрозділ.

На позиціях сиділи за пультом по 12 годин на добу. Щоб більше часу бути в повітрі, бліндажі розміщували ближче до лінії фронту. Потім до них було складно добиратися, бо ворог постійно

шукав наших пілотів. На позиціях перебували від 10 до 25 днів, а потім кілька днів відпочивали. Старалися запустити і саджати дрони непомітно, коли в повітрі не було російських безпілотників. З додатковими батареями наші дрони трималися в повітрі до сорока хвилин. Але траплялося, що назад не долітали і тоді доводилося йти їх збирати. Інколи траплялося, що чужі коптери попутно знаходили, одного разу навіть «вампіра» принесли. Коли чули звук ворожого дрона, а чути їх здалека, то відразу ж маскувалися. Збивати їх – марна справа, бо замість одного збитого може прилетіти кілька інших.

Ще одним складним завданням було облаштування укриттів на позиціях. Для цього підшукували природні заглибини або вириті раніше екскаватором, на-

Йому вибухом розірвало руку та ушкодило легені. Осколки посікли майже все тіло.

кривали їх зверху деревом і плівкою, а потім засипали землею. Усю цю роботу виконували за 20 – 25 хвилин. Звичайно, такий бліндаж не може врятувати від прямого влучання важкого боєприпасу, але дає можливість успішно працювати з дронами. Принаймні, коли за три метри від нашого бліндажа вибухнула 120-міліметрова міна, то він витримав, хоча всі хлопці отримали контузії. Допомогали також маскуватися

вузенькі посадки, яких там багато, та маскувальні сітки. Сучасна війна перетворилася на війну дронів. І якщо на початку пілоти БпЛА почували себе відносно безпечно, то нині вони стали головною ціллю ворога. Бо тільки вивішивши їх із строю, росіяни можуть просуватися вперед.

ВАЖКОПОРАНЕНИЙ ВІДПОВЗ ВІД МАШИНИ МЕТРІВ НА 30, БО ДУМАВ, ЩО РОСІЯНИ ЩЕ ВІДПРАВЛЯТЬ ДРОНИ ДОБИТИ ПОРАНЕНИХ

33-тя бригада вела важкі бої, щоб втримати Курахове на Донеччині. росіяни мали велику чисельну перевагу і постійно наступали, використовуючи як піхоту, так і бронетехніку.

– Було, що знищили відразу 12 їхніх танків і БМП. Уцілілі кацапи розбіглися, як таракани, – усміхається воїн. – Найбільш складна ціль – мотоциклісти, вони маневрені і їхали із РЕБами, а в нас тоді ще мало було дронів на оптоволоконні. У росіян, навпаки, – значно більше – і вони постійно атакували наші автомобілі. Сучасні дрони на оптоволоконні з нічним баченням – це просто кошмар. Вже під час другого виїзду на позицію у наш броньований «Хамер» ззаду влучив ворожий дрон із кумулятивним боєприпасом. Вибухом посікло всі речі і вирвало двері, але ми з водієм отримали лише контузії. Іншого разу біля хати, де відпочивали, вибухнув КАБ.

Командир потім вибачався перед Іваном, що його не розбудили, коли з іншими бійцями кинулися в укриття.

Вже наприкінці служби в 33-ій бригаді командир попросив ратнівчанина допомогти хлопцям облаштувати новий бліндаж та відвезти їм усі необхідні речі. Коли вже майже доїхали, несподівано побачили російський дрон на оптоволоконні, який стрімко летів назустріч. Щоб ухилитися від удару, водій різко повернув пікап убік. Але російський пілот зреагував миттєво і влучив по середині лобового скла. Іван лише встиг прикрити автоматом обличчя. Йому вибухом розірвало руку та ушкодило легені. Осколки посікли майже все тіло, найбільший довжиною понад три сантиметри пройшов збоку між пластинами бронешилета через грудну клітку і застряг під полаткою. Лікарі потім помучилися, щоб його дістати. Довелося тягнути його назад тим самим шляхом, попередньо розширивши рану.

Незважаючи на важкі ушкодження, Іван не втратив свідомості і, як стверджує, болю взагалі не відчував. Намагався поламаною рукою відкрити двері, а потім відповз метрів 30 від машини, бо думав, що росіяни ще відправлять дрони, щоб добити поранених. Але цього не сталося.

Лише через кілька годин зупинили автомобіль сусідньої бригади, який їхав по дорозі і поранених відвезли на евакуаційний пункт, де надали медичну допомогу. Потім було тривале лікування та декілька складних операцій, під час яких лікарі врятували йому око та руку.

Нині Іван Сахарчук продовжує військову службу в тиловому підрозділі. ■

■ Сіль землі

93-літня Наталія Борисюк пережила п'ять влад і мріє побачити мир

Вона народилася 23 серпня 1932-го у селі Городок, нині Камінь-Каширського району. Проживає сама у батьківській дерев'яній хаті, збудованій в далекому 1940-му

Богдана ШЕВЧУК

Нещодавно 10-річний Денис Борисюк, який доводиться двоюрідним онуком Наталії Федорівни, разом із учителькою Тетяною Шеметюк написали пошуково-дослідницьку роботу «Історія держави у долі моєї бабусі Наталії Борисюк». За підсумками обласного конкурсу посіли третє місце.

«Мене зацікавили саме спогади Наталії Федорівни, бо вона народилася в 1932 році. Це теперішнє наше село належало до Польщі. В 1939-му прийшла радянська влада. Була німецька окупація, знову прийшла радянська влада, а потім Україна стала незалежною. Бабуся за свій вік прожила під п'ятьма владами», – розповідає Тетяна Шеметюк.

Денис Борисюк зараз навчається у 5 класі Городецької гімназії. До бабусі Наталії приходиться разом із мамою Мирославою і меншим братом Максимом, допомагають принести води, наносити дров у хату, розтопити грубку.

«Я дуже люблю бабусю, а тут ще й з'явилася така можливість – написати про неї. Ідея – Тетяни Іванівни. Ми домовилися, що писав я, а Тетяна Іванівна перевіряла помилки, і так народилася ця робота», – каже хлопець.

■ Герої нашого часу

Заслужене визнання особистої відваги, стійкості та самопожертви

Анатолій Нікітчук із села Нові Підцаревичі, що на Маневиччині, удостоєний високої державної нагороди – ордена «За мужність» III ступеня

Олена ВОЛИНЕЦЬ

До лав Збройних Сил України Анатолій став у липні 2022 року. Відтоді боронив нашу державу в найгарячіших точках фронту, щоденно ризикуючи власним життям заради мирного майбутнього кожного з нас.

Торік улітку 57-річний військовослужбовець зазнав поранення на полі бою. Наразі він проходить реабілітацію в одному з медичних закладів Рівненщини. Саме там нещодавно заступник начальника штабу ар-

тилерійського дивізіону однієї з артилерійських бригад ЗСУ, в якій проходить службу Анатолій Нікітчук, вручив йому цю високу

«Анатолій Нікітчук разом із дружиною Вітою виховали чотирьох дітей, вони вже мають онуку.»

державну відзнаку.

Орден «За мужність» – заслужене визнання його особистої відваги, стійкості та самопожертви в боротьбі за свободу й незалежність України.

За сумлінну службу Анатолій Петрович також нагороджений нагрудним знаком «Золотий Хрест» від Головнокомандувача Збройних Сил України генерала Валерія Залужного та має почесний нагрудний знак учасника бойових дій. Анатолій Нікітчук

разом із дружиною Вітою виховали чотирьох дітей, вони вже мають онуку. Їхні донька Іванна та син Андрій нині також стоять на захисті України від ворога. ■

Заступник начальника штабу артилерійського дивізіону однієї з артилерійських бригад ЗСУ, в якій проходить службу Анатолій Нікітчук, вручив йому високу державну відзнаку.

«Нема нічого дорожчого, як людина. Нема людини, не буде тобі ні літака, ні чорта, ні диявола. Куди треба – туди українці.»

На десятому десятку літ Наталії Федорівні є що згадати...

Ось та вишиванка, якій понад 100 років.

Денис Борисюк: «Я дуже люблю бабусю, а тут ще й з'явилася така можливість – написати про неї».

рови, 1 телиця, 1 теля, 5 овець. Після того перепису все потім у колгосп довелося віддати. Тільки одну корову залишили і овецьки, – спогад довгожителки про створення колгоспу.

Наталія Борисюк каже, що радянську владу ніколи не любила, бо завжди відчувала себе українкою: «Ми – Україна, ми – люди. А хто люди? Це – капітал. Нема нічого дорожчого, як людина. Нема людини, не буде тобі ні літака, ні чорта, ні диявола. Куди

треба – туди українці. Побудували БАМ, шахти, наша молодь у тих шахтах засіла. Там поженілися, там їхня доля».

У молоді роки, за словами Наталії Борисюк, вона вишивала та ткала, проте майстриною себе не вважає. Зберігає у куфрі старовинну материну вишиванку, якій понад 100 років. У ній вінчалася її мама.

Нині Наталія Борисюк, як каже, найбільше мріє дожити до закінчення війни. ■

■ Пульс тижня

Військова техніка – землякам-захисникам на фронт

Щоб наші мужні воїни мали ще більше можливостей нищити ворога та берегти власні життя, Камінь-Каширська міська рада передала на фронт чергову допомогу

Богдана КАТЕРИНЧУК

Цього разу військовим відправили два детектори дронів – надзвичайно важливі пристрої, які допомагатимуть своєчасно виявляти загрозу з повітря, оперативно реагувати та підвищувати рівень безпеки особового складу. Загальна вартість обладнання становить 53 800 гривень. Детектори придбано за кошти міського бюджету, адже допомога Збройним Силам України залишається безумовним пріоритетом. Камінь-каширці дякують українським воїнам за незламну стійкість, мужність і щоденну боротьбу за свободу та незалежність України. ■

Камінь-Каширська громада отримала спеціалізоване пожежне обладнання

Ця допомога стала можливою за сприяння Головного управління ДСНС України у Волинській області та завдяки благодійній організації «Благодійний фонд «ДЕФЕНДЕР ЖИТТЯ», яка вкотре підтримала Камінь-Каширську громаду у зміцненні системи безпеки

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Обладнання було надане волонтерами з Федеративної Республіки Німеччина – Deutsch-Ukrainische Gesellschaft Rhein-Neckar e.V., Melanie Gras та Markus Gras, у межах реалізації меморандуму про співпрацю між Головним управлінням ДСНС України у Волинській області, БО «БФ «ДЕФЕНДЕР ЖИТТЯ» та Deutsch-Ukrainische Gesellschaft Rhein-Neckar e.V.

Це вже не перша допомога для Камінь-Каширської громади. Минулої зими завдяки такій співпраці було отримано пожежний автомобіль, який передано на баланс місцевої пожежної охорони села Черче, – він і сьогодні відіграє важливу роль у захисті мешканців громади. ■

■ Добра справа

Міжконфесійний благодійний концерт – у поліській глибинці

У селі Ветли Любешівського деканату вперше відбувся виступ парафіяльних хорів Православної церкви України і Християн віри євангельської на підтримку ЗСУ

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Незважаючи на майже 30-градусний мороз, місцевий будинок культури був заповнений вщерть.

Концерт провели з нагоди завершення різдвяних свят. Пресслужба Волинської єпархії ПЦУ повідомляє, учасники від Православної церкви України – співочі колективи Любешівського і Маневичького благочинь, зокрема із сіл Ветли, Лахвичі, Проходи, Городок та селищ Любешів і Маневичі Камінь-Каширського району. Завершився виступ спільним виконанням духовного гімну «Боже великий, єдиний».

У концерті взяли участь декани – любешівський протоієрей Юрій Устимчук, маневичький протоієрей Михайло Мельничук, настоятель місцевої парафії Святителя Миколая Чудотворця священник Роман Гула.

Під час добродійного заходу зібрали 25 600 гривень для Збройних Сил України.

«Від щирого серця дякуємо всім церковним хорам, які долучилися до благодійного концерту і подарували нам справжню різдвяну радість, навіть попри такі складні погодні умови. Ваші голоси наповнили серця світлом, вірою та надією. Окрема подяка всім, хто прийшов підтримати благодійний захід, долучився молитвою та жертвами. Нехай спільна коляда стане ще одним доказом нашої єдності, сили та вдячності тим, хто боронить нашу свободу!», – так відгукнулася на подію в своєму коментарі Аліна Мартинюк. ■

Волинський обласний центр з гідрометеорології постійно проводить моніторинг температури води, товщини льоду та рівневий режим води. В межах Волинської області діє 12 гідрологічних постів: 1 – озерний, 12 – річкових.

Середня номінальна заробітна плата на Волині у грудні 2025 року становила 26 336 грн (в Україні – 30 926 грн). Найбільше оплачуваною була робота працівників, зайнятих у виробництві меблів, ремонті і монтажу машин і устаткування, сферах фінансової та страхової діяльності, державного управління оборони.

На Волині індекс сільськогосподарської продукції у 2025 році порівняно з 2024-им становив 95,5%, у т.ч. в підприємствах – 100,5%, господарствах населення – 86,8%. Обсяг виробництва продукції рослинництва зменшився на 4,8%, тваринництва – на 3,7%.

VOLYN.COM.UA

Більше публікацій – на сайті

■ Газетний серіал

Баба Параска і баба Палажка з... Великої Груші

Або хроніки кохання з перцем по-волинському

«Дивись, Омеляне, не підморгуй Палажці! Ви ж не в одній команді граєте!»

Продовження.
Початок у «Волині» №N° 39
– 51 за 2025 рік, №N° 1 – 5
за 2026 рік.

Остап ЧЕРЕШНЯ (у співпраці
з Мурчиком-Копілотом)

СЕРІЯ № 19: «СВІЧКИ, КАРТИ
І ЛЮБОВ ПРИ МІНУСОВІЙ
ТЕМПЕРАТУРІ»

«А ДЕ ПІКОВА ДАМА?»

Мороз того дня стояв такий, що навіть дим із комина не піднімався вгору, а ніби присідав перепочити просто над стріхою. Велика Груша притихла – без світла, без звичного вечірнього гулу телевізорів. Енергетики попередили: електрику даватимуть лише три години на добу. І то – якщо пощастить: «Бачите, що та сволота путін витворяє?»

Але в хаті баби Палажки було людно. На столі – банки, картон, віск, консервні бляшанки. Пенсіонерський «волонтерський штаб», як жартував дід Левко.

– Треба хлопцям хоч трохи тепла передати, – стиха мовила Палажка, вправно вставляючи скручений картон у банку. – Бо ж мороз не питає, чи ти в окопі, чи під периною.

– Мороз – то такий собі не-проханий тесть, – буркнув дід Омелян. – Приходить без запрошення і одразу показує, хто в хаті господар.

Баба Параска лише зітхнула й перехрестила свічку, ніби маленьке сонце.

– Аби тільки вони там трималися...

На годину всі відклали роботу – прийшов листоноша Іван Почуй-Зубрицький, приніс свіжу «Волинь» і її доньок – «Цікаву газету на вихідні» і «Так ніхто не кохав». Газети читали по черзі, повільно, смакуючи кожне слово, наче гарячий борщ у холодний день.

А вже надвечір, коли темрява обняла хату, як велика вовняна хустка, сіли грати в дурня.

Парами. Сусіди на сусідів. Баба Параска з дідом Омеляном – проти баби Палажки і діда Левка.

– Дивись, Омеляне, не підморгуй Палажці! Ви ж не в одній команді граєте! – одразу попередила Параска.

– Я? Та в мене вже ті підморгування з радикалізмом пов'язані, – обривався дід.

...Грали вже хвилини із двадцять. На столі – свічка, колода карт і миска з гарбузовим насін-

ням, яке дід Левко лузав із таким стратегічним виглядом, ніби планував наступ щонайменше на районний центр.

– Ходжу з козирного! – урочисто гримнув дід Омелян і кинув карту так, що свічка аж затремтіла.

« Параско, та ви не гравець – ви партизан! Вам би у розвідці служити! »

– Та який же він козирний, як у тебе всі козирні? – примружилась Палажка. – Ти їх там у кулаці солиш?

Раптом дід Левко завмер. Перерахував карти. Ще раз перерахував. Почухав потилицю.

– А де пікова дама? Запала тиша. Навіть мороз, здавалося, притих під вікном, щоб послухати.

– Може, заміж утекла, – пирхнула Параска. – Весна ж скоро.

– До кого? – одразу напружився Омелян. – Тут усі свої!

– Ага... свої... – протягнула Палажка і так глянула на Омеляна, що той почав кашляти без видимої причини.

Карти зібрали. Перерахували. Нема.

– Це саботаж, – урочисто заявив Левко. – У воєнний час за таке... ну, принаймні, чай без цукру!

– Ану всі встали! – скомандувала Палажка. – Будемо робити обшук.

– Тільки без протоколу! – заметушився Омелян. – У мене тиск!

І саме тоді з рукава баби Параски повільно, як осінній лист, вислизнув чорний куточок.

Усі завмерли.

– Параско... – тихо мовив Омелян. – Це що?

– Де?! – вона миттю прикрила лікоть. – То... то закладка!

– У светрі?! – ахнув Левко.

– Я просто хотіла її... перевиховати! – випалила Параска. – Бо що це за дама така – проти мене йде і не червоніє!

Палажка аж руками сплеснула:

– Та вона ж пікова – їй і не положено!

– Ото ж бо й воно! – не здавалась Параска. – Підозріла особа. Левко розреготався так, що аж слюзи виступили:

– Параско, та ви не гравець – ви партизан! Вам би у розвідці служити!

– А що? Не тільки ж Палажка – шпигунка! – гордо випрямилась вона. – Я ще й короля могла захопити!

– Серця? – тихо підкинув Левко.

І тут уже засміялися всі.

Так сміються люди, які давно знають одне одного – з усіма слабкостями, хитрощами і добрими серцями.

Свічка потріскувала, за вікном лютував мороз, а в хаті було тепло від того сміху – густого, як свіжий мед.

ПРО ЩО МОВЧАЛИ КАРТИ

А те, що наближається 14 лютого – День закоханих. Тож баба Параска вирішила подарувати Омеляну теплі шкарпетки. І ще – банку меду. І ще – листівку.

А потім подумала: «А Левкові ж, може, ніхто нічого не подарує...»

– Не пропадати ж чоловікові без привітання, – прошепотіла вона сама до себе.

Дід Омелян теж готував подарунок. Для Параски – хустину.

А для Палажки... Тут дід тільки зітхнув. Перше кохання, знаєте, не іржавіє. Воно, як стара пісня – варто почути, і серце вже підспівує.

Але як передати подарунок, коли поруч і дружина, і Левко – той, що «випадково» з'явився саме за кілька днів до 14 лютого?

– Операція буде складніша, ніж у молодості, – пробурмотів дід.

Баба Палажка теж нишком готувала два згортки.

Один – Левку.

– Бо ж винаймав кімнату... та й сватався колись, – виправдала вона себе перед дзеркалом.

Другий – Омеляну. Бо хоч колись він і розбив їй серце, але деякі почуття – мов жар під попелом: досить легенького подиху, і знову світяться.

А дід Левко? Той узагалі заплутався у власних намірах. Палажці – «бо це ж під прикриттям операції щодо виявлення каналу переправлення ухиливтів у білорусь я до неї ніби сватався. Та й кімнату тепер у неї винаймаю...»

Парасці – бо «характер у неї з перцем, а без перцю життя прісне».

– Ех, – зітхнув, – старість приходить тоді, коли замість пригоди починаєш планувати подарунки...

...Свічка догорала повільно, але вперто – так само, як людська надія. За вікном темрява була глибока, мов криниця. Десь далеко гуркотіла війна. А тут, у невеликій хаті, четверо вже немолодих людей думали про подарунки на День закоханих і хвилювалися за тих, хто мерзне в окопах.

І раптом стало зрозуміло одну просту річ: поки в тилу хтось крутить свічки для солдатів, поки хтось нишком готує подарунок, поки ревнують, сміються і ховають пікових дам – життя не відступило.

Мороз може скувати річку. Темрява може проковтнути вулиці. Але серце, яке вміє любити, – незамерзаюче.

ВИСНОВОК МУРЧИКА-КОПІЛОТА

Кіт сидів на підвіконні, загорнувши хвоста, мов шарф. Позіхнув, подивився на людей і поважно мовив:

«Дивна річ, ці ваші серця. З роками мали б стишуватися, а вони тільки голосніше муркотять».

Помовчав і додав:

«Запам'ятайте, двоногі: поки ви здатні робити свічки для інших і ховати подарунки одне для одного – доти вас не перемогти ні морозу, ні темряві. А карту таки Параска поцупила професійно. Міг би взяти її штурманом».

Потягнувся. І, трохи подумавши, написав у свій щоденник:

«Бо там, де не згасає тепло, – туди завжди повертаються. Навіть пікові дами».

Далі буде... ■

■ Ні сорому, ні совісті

За крадіжку чотирьох надгробків волинянин отримав 5 років тюрми

Обвинувачений застосував перцевий балончик щодо жінки, яка побачила його з краденим, і погрожував їй вбивством

Дарина ШЕВЧУК

Як йдеться у вирокі Нововолинського міського суду від 28 січня, події сталися восени 2019 року на кладовищі в селі Осмиловичі Володимирського району. За даними слідства, 1 листопада мешканець села Низкиничі Андрій Степанець таємно

викрав три надгробні плити з могил місцевих жителів. Наступного ранку він повернувся на кладовище та поцупив ще одну плиту.

Під час другої крадіжки чоловіка помітила перехожка. Тоді обвинувачений застосував щодо жінки перцевий балончик і погрожував їй вбивством, після чого втік із місця події.

У суді Андрій Степанець провини не визнав. Він заявив, що в дні скоєння злочинів перебував удома, а самостійно демонтувати та вивезти важкі кам'яні плити фізично неможливо. Також обвинувачений стверджував про порушення під час

слідчих дій і заперечував свою причетність до застосування газового балончика.

« Потерпілі розповіли, що крадіжка надгробків завдала їм значних моральних страждань і фінансових збитків, адже пам'ятники довелось встановлювати повторно. »

Втім суд дійшов висновку, що вина чоловіка підтверджується показами потерпілих і свідків, а також іншими доказами у справі. Потерпілі розповіли, що крадіжка надгробків завдала їм значних мораль-

них страждань і фінансових збитків, адже пам'ятники довелось встановлювати повторно.

Суддя Оріся Форенц-Піжук визнала Андрія Степанця винним за ч. 3 ст. 297 КК України (наруга над могилами), та призначила йому п'ять років обмежен-

ня волі. Також засудженого зобов'язали сплатити 15,1 тисячі гривень судових витрат за проведення експертиз і компенсувати 6 тисяч гривень двом потерпілим. Вирок ще можна оскаржити. ■

■ Кримінальне читиво

Судитимуть митника за махінації на «Ягодуні»

Встановлено, що при здійсненні митного оформлення транспортних засобів він умисно вносив недостовірну інформацію щодо виду товарів, які ввозились в Україну, в акти про проведення огляду та до автоматизованої системи митного оформлення

Дарина ШЕВЧУК

Як інформує Волинська обласна прокуратура, незаконними діями державі завдано збитків на понад 2,3 мільйона гривень.

Прокурори Волинської обласної прокуратури направили до суду обвинувальний акт щодо головного державного

інспектора одного з відділів митного поста «Ягодун» Волинської митниці за фактами зловживання службовим становищем, що завдало істотної шкоди та спричинило тяжкі наслідки державним інтересам, а також службового підроблення (ч. ч. 1, 2 ст. 364, ч.1 ст. 366 КК України). ■

■ Спорт

«Ми чотири роки працювали разом!»

«Якби не він, футбол на Волині давно зник би»

Як гадаєте, про кого ці слова сказав відомий український тренер Мирон Маркевич?

Вадим ТАХТЕРІН

Колишній головний тренер національної збірної України 75-річний Мирон Маркевич в інтерв'ю інтернет-виданню «Український футбол» поділився спогадами про роботу в луцькій «Волині», куди він собі у помічники взяв Віталія Кварцяного.

«КВАРЦЯНИЙ – ФАНАТ, ТАКИХ НЕЧАСТО ЗУСТРИТИ МОЖНА»

– Мироне Богдановичу, вашою першою тренерською командою була «Волинь». Саме там ви познайомилися із Кварцяним?

– Запросив його помічником. Кварцяний працював з командою, що грала на області, і я звернув увагу – він був фанатом своєї справи. Чотири роки працювали разом, а коли я пішов, він тривалий час тренував «Волинь». Робив це добре, хороша була команда, проти якої було важко грати. Якби не він, футбол на Волині давно зник би. Тож я радий, щодесь вгадав тоді. У «Волині»

я провів загалом 8 років як гравець та тренер, і лише з приємністю згадую ті часи. Хороша команда була: Юрчишин грав, взяв пацаном Лужного...

– Багато хто говорить, що у Кварцяного за емоційною оболонкою криється грамотний фахівець...

«Кварцяний, перш за все, любить футбол. Неодноразово створював хороші команди.»

– Згоден, і він довів своєю роботою. Фанат, таких нечасто зустріти можна. Кварцяний, перш за все, любить футбол. Неодноразово створював хороші команди. Пізніше футболістів я в нього брав: Девіча, Папу Гуйє. Вони вже були підготовлені, треба було тільки під свій погляд скорегувати. Наприклад, Девіч грав крайнього півзахисника, а я поставив його нападником. Папа був опорний хав, а у мене став захисником. Але вони були обучені, через що мені легко було.

На жаль, на Волині немає зараз великого футболу,

хоча школа працює. Будемо сподіватися, що знайдеться спонсор для створення команди.

«ПРИСТАВИЛИ ПІСТОЛЕТ: «НЕ ГОВОРИШ, ДЕ ГРОШІ – МИ ТЕБЕ КІНЧАЄМО!»

– Мироне Богдановичу, вибачте, якщо розворушу страшні спогади, але чи не могли б ви розповісти про напад, який пережили в своєму домі у Винниках? Це ж було жахливо не лише для вас, а й для рідних.

– Батька вже не було, а мама ще була жива. Знаєте, після 5-ти годин катувань, коли не знаєш, чим все закінчиться, зовсім по-іншому реагуєш на всі проблеми. Коли не знаєш, вистрілить він чи ні. Тримали пістолет біля голови: «Не говориш, де гроші – ми тебе кінчаємо!» Найгірше було, коли вони напилися та накурилися. Могло замкнути. Але один був більш-менш адекватний, зупиняв решту. Найстрашніше, що при цьому нічого не можеш зробити... Троє з них з тюрми не вийшли, а двох я потім бачив – зовні ніби адекватні.

– Ви знаєте, за що це було?

– Думали, що в мене боз-

на-які гроші сховані. Напередодні якраз мені сплатили 10 тисяч, і дві з них я віддав дитячим тренерам. Залишилось 8 – добре, що було хоч щось віддати. Але їм було мало. Перевернули всю хату, стіни порозбивали. Та й катували так, що, напевно, будь-хто віддав би все. Але більше нічого не було.

– Тобто суто пограбування? Не пов'язано з футболом?

– Не знаю. Говорили, що то, може, твій колишній президент. Той клявся, що не він.

– Ви про Димінського?

– Так. Але зараз мені якось вже все одно. Після такого зовсім по-іншому на життя дивишся. Не лякає вже нічого абсолютно.

– Психологічно відновлювались довго?

– Воно безслідно не минає. Мене зрозуміють люди, які проходили таке. Мені пощастило – я живий. А декого вони ж закатували.

– Вибачте, пошкоджене вухо – наслідок того нападу?

– Ні, то від народження. А от палець на руці не можу розігнути повністю ніяк – ламали його, викручували.

НАША ДОВІДКА:

Мирон Маркевич як футболіст (зріст – 173 см) грав за «Торпедо» (Луцьк) у період 1977 – 1978 років, де у 59-ти матчах відзначився 7-ма голами. Тренував луцьке «Торпедо» з 1984 по 1987 роки. А наставником луцької «Волині» був у 1991 – 1992 роках. Віталій Кварцяний працював помічником Мирона Маркевича у «Волині» з 1985 по 1987 роки. Саме він очолив команду після відходу Мирона Богдановича з клубу.

Загалом 72-літній Віталій Кварцяний чотири рази приходив на пост головного тренера «Волині»: з 1988 по 1990 рр., з 1994 по 1996 рр., з 2001 по 2011 рр. та з 2013 по 2017 рр. Також фахівець був президентом (2013 – 2017) та почесним президентом клубу (2017 – 2022). Після чого у 2022-му році ФК «Волинь» припинив існування. ■

Якщо у 2022 році росія витратила лише 28% від нафтогазових надходжень на війну, то у 2025-ому – 102%, прогнози на 2026-рй рік – аж 111%. Тобто, на території України москва витрачає вже більше грошей, ніж заробляє на нафті та газів!

■ Увага, конкурс!

А ви грали у газетне «Що? Де? Коли?»

Якщо відгадаєте, що ми сьогодні заховали, – отримаєте приз!

Грицько ГАРБУЗ

Принцип нашої інтелектуальної вікторини справді нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?». Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз).

Умова – найпростіша: хто перший надішле правильну відповідь, той і стане переможцем та отримає спецприз.

А зразком для вас стане спецзавдання №1 у 2026-му році і відповідь на нього. Переконаєтеся, що нічого складного ми не ховаємо.

«ЗИМОВИЙ СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-1-2026

Сьогодні ми заховали від вас два предмети, які дуже схожі між собою, але символізують протилежності. Їхні «брати» є у вашому телефоні і ви часто їх використовуєте. А ці предмети, до речі, є символами одного закладу, який точно є в кожному обласному центрі України.

Асоціативний ряд із предметами: «Віяло», «20 гривень», «Сто тисяч», «ритуальні танці перед полюванням», «рушниця», «Бетмен», «в слюзах, як в жемчугах, мій сміх», «штори», «стан», «плічка», «руки», «Соня Кошкіна», «пальто»...

Що знаходиться у гранатобузі?

Прочитали? А тепер оголошуємо правильну відповідь – це «Маска трагедії і маска комедії». А тепер перегляньте ще раз асоціативний ряд, як він пов'язаний із нашою загадкою. Невже це було таке надскладне запитання? Ні! І почитайте редактуру «Лівого берега» Соню Кошкіну – класну і доступну для всіх характеристики вона дає нашим виставам.

А першою надіслала правильну відповідь на спецзавдання №1 – наш супер-пупер професіонал із села Гуляйполе Звенигородського району Черкаської області Тетяна Репетило, яка й отримає скоро приз від Грицька Гарбуза.

Віват переможниці! А нам час оголошувати нове завдання.

«ЗИМОВИЙ СПЕЦГРАНАТОБУЗ»-6-2026

Друзі, сьогодні ми заховали річ, яка бодай раз у житті була поруч із кожним. А якщо й знайдеться винятки – то їх зовсім небагато.

Спробуйте вийти на відповідь через асоціації: «мамині слова», «Китай», «Помаранчева революція», «любить обійми, хоча рук не має», «змія», «захист пілотів», «бачив більше осеней, ніж календар, і пережив стільки зим, що міг би писати мемуари», «іноді майорить, як прапор», «убивця суперзірки своєї епохи», «ніби турботлива бабуся»...

Що ми сьогодні заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 19 лютого 2026 року (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Міндичгейт» (Валерій Залужний, Житомирщина).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ Судoku

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧІКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

4	9		2		1	
8			6		4	3
			3	9		8
9	3					2
			7	9		
					6	1
		7			5	6
	4				7	
				3		5

Відповіді на судoku за 4 лютого.

5	1	4	3	6	9	8	2	7
6	7	8	2	1	4	3	5	9
3	2	9	5	8	7	4	1	6
9	3	2	8	7	5	1	6	4
8	5	6	1	4	3	9	7	2
1	4	7	9	2	6	5	8	3
7	9	5	6	3	1	2	4	8
2	6	1	4	9	8	7	3	5
4	8	3	7	5	2	6	9	1

■ Усміхніться!

Дружина каже чоловікові вранці:

– Уявляєш, коханий, мені сьогодні наснилося, що ти подарував мені шикарне діамантове кільце! Що б це значило?

Чоловік, цілуючи її, відповідає:

– Дізнаєшся ввечері.

Увечері дружина прийшла додому, накрила стіл, насмажила м'яса, відкоркувала пляшечку вина, запалила свічки. Приходить чоловік, дарує їй коробку.

Дружина відкриває, а там ... книга «Тлумачення сновидінь».

Чоловік з дружиною вночі у ліжку:

– Коханий, візьми мене.

– Спи, я ще нікуди не їду.

Приходить до мудреця чоловік і каже:

– Чому всі хочуть одружитися із незайманою дівчиною?

Мудрець протягує йому дві цукерки: одна – у фантику, інша – розгорнута, і пропонує вибрати.

Чоловік вибирає розгорнуту.

Мудрець в шоці!

... Чому?

– А хто його знає, що під тим фантиком. Може, кашка якась?

І сказав йому мудрець:

«Йди до біса звідси, таку притчу зіпсував».

– Тату, я – дівчина, а не правосуддя!

– Та що ти кажеш? Я теж тато, а не банкомат.

Гламурна чікса приїхала в село до бабусі:

– Куди у вас тут вночі сходити можна?

– У відро.

– Розочко, чогось так запахло шашликами ...

– Борю, з цигарки муху прибері.

ЧЕТВЕР, 12 ЛЮТОГО

1+1

6.30 "Сніданок з 1+1" 10.30 "Одруження наосліп" 12.00, 1.40 Комедія "Моя улюблена Страшко" 14.00 Т/с "Учениця Мольфара 2" 18.00, 19.00, 20.00, 21.00 Мелодрама "Ціна втечі" 22.00, 22.55, 23.50, 0.45 Драма "Хороший лікар 6" 3.20 Т/с "Учениця Мольфара" 5.35 "Життя відомих людей"

5 КАНАЛ

6.00, 8.00

Час новин. Підсумки дня (Повтор) 6.45 Марафон "Незламна країна" (Повтор) 7.45 Путівник прочанина 8.30, 14.40, 23.45 Серед нас 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.20, 18.20, 19.30, 0.45 1.50, 3.45, 4.50 Марафон "Незламна країна" 20.00 ТРО Медіа 21.45 Легендарні воїни 22.45 Новини ВВС 23.00 Час новин. Підсумки дня 0.00, 3.00 Час новин (Повтор)

ЕСПРЕСО TV

0.00

СвітОгляд з Євгеном Магдою 1.00 Інформаційний марафон 2.00, 6.00, 10.00, 14.00, 19.00 Тепер Головне 3.00, 13.05 Європейці з Лесею Вакулюк 4.00, 16.00, 20.15 Євроінтеграція з Юрієм Фізером 5.00 Студія Захід з Антоном Борковським 7.00, 8.00, 9.01 Варшава-Київ. Ранок 7.10, 8.10, 9.10 Український Фокус: Ранок 9.00 Хвилина мовчання 11.00 Свобода Live 12.05 НОВИНИ 12.30 Розмовна студія 15.00 Хроніки інформаційної війни 15.30 Донбас Реалії 17.00 Відбудова 18.00 Союзники 20.00 ВВС Україна 21.15 Говорить Великий Львів 23.00 Свобода Live

МЕГА

6.00

Шість соток 7.50 Удачний проект 9.20, 1.20 Правда життя 10.30, 16.40 Таємниці світу 11.50 Квока: крихітка на мільйон 12.50 Мегазаводи 13.50 Містичні історії 17.50 Вижити на краю землі 19.50 Тварини-білці 21.50 За крок до істини 23.40 Королі Франції 2.50 Останній день диктатора

СТБ

3.00, 11.00

Т/с "Історія одного злочину" 8.20, 0.00 Т/с "Морська поліція: Лос Анджелес 2" 14.00 Т/с "Сліпа" 17.15 Т/с "Слід" 20.00 Т/с "К.О.Д." 21.50 Т/с "На лінії життя" 1.45 Т/с "Хід прокурора"

ICTV2

3.00, 0.10

Т/с "Чак 5" 3.45 Громадянська оборона 4.35 Т/с "Відділ 44" 5.15, 8.00 Антизомбі 7.00 Ранок у великому місті 9.05, 19.05, 20.00 Т/с "Розтин покаже 2" 11.00 Т/с "У полі зору 4" 15.25 Х/ф "У тилу ворога 2: Вісь зла" 17.20 Х/ф "У тилу ворога: Колумбія" 21.55 Х/ф "Чужий 3" 0.00 Звернення Президента України

НОВИЙ КАНАЛ

3.15

Знають навіть діти 3.35 Le Маршрутка 4.20 Екси 5.40 Середземноморський check-in 6.35 Т/с "Надприродне" 8.15 Хто звернуху? 12.05 Х/ф "Карате кід" 15.00 Х/ф "Карате кід: Легенди" 16.50 Х/ф "8 подруг Оушена" 19.00 Х/ф "Зірвати банк" 20.45

Х/ф

"Зірвати банк 2: Високі ставки" 22.45, 0.10 Х/ф "Усі гроші світу" 0.00 Звернення Президента 1.20 Аферисти в сітях

K-1

3.00

"Дай Лапу" 7.25 "Інший світ" 10.00, 11.00 Т/с "Мисливці за реліквіями 3 сезон." 11.55, 19.00 "Камон з Узол і Манько" 13.00 "Світ_огляд з Машею Себовою" 14.25, 16.45 "Орел і Решка. Дайджест" 16.00 "Пригоди з Яною Метьолкіною" 17.30, 18.30 Т/с "Мисливці за реліквіями" 21.00 "Покутні. Разом по світу" 23.35 "Хижі до іжі"

2+2

6.00, 5.00

"Джедаї" 7.15, 10.00 Т/с "Касл" 11.50, 1.55 "Загублений світ" 15.50 Х/ф "Раптова смерть" 18.00 Х/ф "Підстава" 19.45 Х/ф "Прибуття" 22.00 Х/ф "Жандарм одружується" 23.55 Х/ф "Спадок брехні"

XSPORT

6.00

Баскетбол. Суперліга. Прикарпаття-Говерла - Київ-Баскет 7.40 Волейбол. Суперліга. Чоловіки. Епіцентр-Подолани - Буревісник 9.10, 10.55, 12.00 Телемагазин 10.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.45 Х/ф "Мортал Комбат" 19.30 Змішані єдиноборства. Професійний турнір "Kratos 24:Spirit of the night" 22.00 Х/ф "Мортал Комбат: Винищення" 23.40 Волейбол. Суперліга. Чоловіки. Поділля - Решетилівка 1.20 Гандбол. Суперліга. Жінки. Рівне - Спартак 2.40 Бігова Україна 3.00 Інформаційний марафон

TET

6.00, 4.50

Панянка-селянка 7.00 Т/с "Прибулець" 9.00, 0.00 Т/с "ії приватне життя" 10.10 Т/с "Усі жінки - відьми" 12.10 Х/ф "Прекрасний принц і фея Люпина" 13.10 Х/ф "Елла та чорний ягуар" 15.00 Х/ф "Авто-монстри" 17.00 Х/ф "Термінатор 2: Судний день" 19.40 Х/ф "Термінатор: Генезис" 22.00 Т/с "Скажені сусіди 2" 1.20 Т/с "СидОренки - СидорЕнки" 3.10 Вечірка 4.00 Т/с "Нове життя Василяни Павлівни"

НТН

6.00, 17.30

"Речдок" 9.30, 1.05 "Випадковий свідок" 10.40, 23.30 Т/с "Елементарно" 12.20, 19.20 Т/с "ФБР" 14.00, 21.00 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" 16.30 "Речдок. Велика справа" 1.55 "Речовий доказ" 3.30 "Історії війни. Метро" 4.15 "Історії війни. Запах Ізюма"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00

"Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" 6.30 "Україна вражає" 7.20, 15.00 Т/с "Комісар Рекс" 9.00, 1.30 "Корисні поради" 9.30 "Телемагазин" 12.30, 1.00 "Зіркові долі" 13.00 "Скептик" 14.00 "Правда життя" 14.30 "Таємниці світу" 17.00 Т/с "Убивство в Гамбурзі" 21.00 Т/с "Зникли" 2.00 "Квадратний метр" 2.30 "Україна: забута історія" 3.00 "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ

6.00

Телемагазин 7.30, 4.30 Сімейні мелодрами 13.50, 22.40 Говорить Україна 18.00 Т/с "Жінка" 20.00 Т/с "Нічна казка" 0.40 Т/с "Щоденники темного" 2.10 Т/с "Хостел"

П'ЯТНИЦЯ, 13 ЛЮТОГО

1+1

6.30 "Сніданок з 1+1" 10.30 "Міняю жінку" 16.20 Х/ф "Джек Річер: не відступай" 19.00 Х/ф "Некерованийий" 21.00 Х/ф "У ліжку з ворогом" 23.10 Х/ф "Здобич" 1.10 "Світ наживоріт"

5 КАНАЛ

6.00, 8.00

Час новин. Підсумки дня (Повтор) 6.45 Марафон "Незламна країна" (Повтор) 7.45 Натхнення 8.30, 14.40, 23.45 Серед нас 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.30, 18.20, 19.40, 0.45, 1.50, 3.45, 4.50 Марафон "Незламна країна" 20.00 Завтра сьогодні 20.30 Український свідок 21.45 Євромакс 22.15 ТРО Медіа 22.45 Новини ВВС 23.00 Час новин. Підсумки дня 0.00, 3.00 Час новин (Повтор)

ЕСПРЕСО TV

0.00, 4.00

Європейці з Лесею Вакулюк 1.00, 5.00 Східний Щит 2.00, 6.00, 10.00, 14.00, 19.00, 23.00 Тепер Головне 3.00 Інформаційний марафон 7.00, 8.00, 9.01 Варшава-Київ. Ранок 7.10, 8.10, 9.10 Український Фокус: Ранок 9.00 Хвилина мовчання 11.00, 21.15 Свобода Live 12.05 НОВИНИ 12.30 Розмовна студія 13.05 Донбас Реалії 13.30, 15.30, 22.10 Хроніки інформаційної війни 15.00 Крим Реалії 16.00, 20.15 Центр Європи 17.00 Союзники 18.00 Студія Захід з Антоном Борковським 20.00 ВВС Україна 22.40 Судовий контроль з Тетяною Шустровою

МЕГА

6.00

Шість соток 7.50 Удачний проект 9.20, 1.20 Правда життя 10.30, 16.40 Таємниці світу 11.50 Квока: крихітка на мільйон 12.50 Мегазаводи 13.50 Містичні історії 17.50 Вижити на краю землі 19.50 Тварини-білці 21.50 За крок до істини 23.40 Королі Франції 2.50 Скептик

СТБ

3.00

Т/с "Хід прокурора" 3.20 Т/с "Історія одного злочину" 8.30 Т/с "Реальна містика 3" 11.20 Т/с "Ворожка" 17.20 Т/с "Слід" 20.00, 1.50 Т/с "К.О.Д." 21.50 Т/с "На лінії життя" 0.00 Т/с "Морська поліція: Лос Анджелес 2"

ICTV2

3.00, 0.55

Т/с "Чак 5" 3.20 Антизомбі 4.20 Т/с "Відділ 44" 5.05 Служба розшуку дітей 5.10, 8.00 Громадянська оборона 7.00 Ранок у великому місті 8.35 Т/с "Гарячий" 13.35 Т/с "Подвійні ставки" 21.00 Х/ф "Бій без правил" 23.00, 0.10 Х/ф "Хулігани 3" 0.00 Звернення Президента України 2.30 Т/с "Два з половиною чоловіки"

НОВИЙ КАНАЛ

3.00

Знають навіть діти 3.30 Le Маршрутка 4.25 Екси 6.00 Середземноморський check-in 7.55 Хто звернуху? 11.50 Х/ф "Погоня" 13.35 Х/ф "Шалена карта" 15.25 Х/ф "Небезпечний рейс" 17.00 Х/ф "Після заходу сонця" 19.00 Х/ф "Поганці" 20.50 Х/ф "Сахара" 23.05,

0.10

Х/ф "Двобій" 0.00 Звернення Президента 2.25 Служба розшуку дітей 2.30 Аферисти в сітях

K-1

3.00

"Дай Лапу" 4.35 "Так не буває" 7.00, 2.00 "Інший світ" 10.00, 11.00 Т/с "Мисливці за реліквіями 3 сезон." 11.50, 19.00 "Камон з Узол і Манько" 13.30 "Світ_огляд з Машею Себовою" 14.30, 16.40 "Орел і Решка. Дайджест" 16.00 "Пригоди з Яною Метьолкіною" 17.00, 18.10 Т/с "Мисливці за реліквіями" 21.00 "Покутні. Разом по світу" 0.35 "Хижі до іжі"

2+2

6.00, 4.25

"Джедаї" 7.05, 9.50 Т/с "Касл" 11.40, 2.55 "Загублений світ" 15.40 Х/ф "Як викрасти хмарочос" 17.40 Х/ф "Ейр Америка" 19.50 Х/ф "Афера Томаса Крауна" 22.00 Х/ф "Солтберн" 0.45 Х/ф "Леді Яструб"

XSPORT

6.00, 2.10

autocentre.ua. Mitsubishi L 6.50, 0.10 Дзюдо. Grand Slam. Париж 9.10, 10.55, 12.00 Телемагазин 10.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.55 Баскетбол. Суперліга. Черкаські Мавпи - Прикарпаття-Говерла. Прима трансляція 20.00 Бігова Україна 20.20 Х/ф "Мортал Комбат: Винищення" 22.00 Х/ф "За кров до перемоги" 3.00 Інформаційний марафон

TET

6.00

Найкраща оселя 8.00 М/ф "Містер Пібоді та Шерман" 9.40 Х/ф "Знайомство з батьками" 11.40 Х/ф "Знайомство з Факерами" 13.40 Х/ф "Знайомство з Факерами 2" 15.30 Х/ф "Персонаж" 17.40 Х/ф "Кілеры" 19.40 Х/ф "Термінатор: Фатум" 22.00 Ліга сміху. Волонтерський десант 2.15 Розсміши коміка 3.00 Панянка-селянка 4.45 Зірки, чутки та галлівуд 5.15 Близьче до зірок

НТН

6.00, 17.30

"Речдок" 9.30, 1.05 "Випадковий свідок" 10.40, 23.30 Т/с "Елементарно" 12.20, 19.20 Т/с "ФБР" 14.00, 21.00 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" 16.30 "Речдок. Велика справа" 1.55 "Речовий доказ" 3.15 "Правда життя. Професійні байки" 4.15 "Історії війни. Танок скорботи"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00

"Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" 6.30 "Україна вражає" 7.20, 15.00 Т/с "Комісар Рекс" 9.00, 1.30 "Корисні поради" 9.30 "Телемагазин" 12.30, 1.00 "Зіркові долі" 13.00 "Скептик" 14.00 "Правда життя" 14.30 "Таємниці світу" 17.00 Т/с "Убивство в Гамбурзі" 21.00 Т/с "Зникли" 2.00 "Квадратний метр" 2.30 "Україна: забута історія" 3.00 "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ

6.00

Телемагазин 7.30, 4.30 Сімейні мелодрами 13.50, 22.40 Говорить Україна 18.00 Т/с "Жінка" 20.00 Т/с "Нічна казка" 0.40 Т/с "Щоденники темного" 2.10 Т/с "Хостел"

СУБОТА, 14 ЛЮТОГО

1+1

6.30, 11.00, 1.30 "Світ наживоріт" 8.00 "Сніданок. Вихідний" 14.45 Мелодрама "Все одно ти будеш мій" 19.00, 21.00 "Вечірній квартал 2024" 23.00 Х/ф "П'ятдесят відтінків сірого"

5 КАНАЛ

6.00, 8.00

Час новин. Підсумки дня (Повтор) 6.45 Марафон "Незламна країна" (Повтор) 7.45 Путівник прочанина 8.50 Натхнення 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 15.00, 16.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.20, 10.15, 18.20, 0.45, 1.50, 3.45, 4.50 Марафон "Незламна країна" 11.15, 11.35 Машина часу 12.30, 19.20 Легендарні воїни 13.15 Завтра сьогодні 13.40, 14.30, 23.35 Серед нас 14.00 Євромакс 15.30, 21.35 Невигадані історії 16.15 Д/ф 20.00 Рандеву 23.00 Час новин. Підсумки дня 0.00, 3.00 Час новин (Повтор)

ЕСПРЕСО TV

0.00, 5.00, 13.00

Студія Захід з Антоном Борковським 1.00, 8.00 Євроінтеграція з Юрієм Фізером 2.00, 6.00, 10.00, 18.00, 23.00 Тепер Головне 3.00 СвітОгляд з Євгеном Магдою 4.00 Інформаційний марафон 7.00 Європейці з Лесею Вакулюк 9.00 Хвилина мовчання 9.01 Донбас Реалії 9.40, 15.45 Жінки на війні 11.00 Свобода Live 12.00 ДНК міста, 3 вип. 14.00 Центр Європи 15.00 Крим Реалії 15.30 France 16.00 Леоді-мости 17.00, 21.00 Східний Щит 19.00 Суботній політклуб 22.00 Реальний фронт 22.30 Подкаст ФМ Галичина

МЕГА

5.50

Шість соток 8.00 Удачний проект 9.00, 1.40 Україна: забута історія 9.50 Таємниці світу 11.50, 23.00 Містичні історії 14.45 Рибальська експедиція в Амазонії 20.30 Квока: крихітка на мільйон 22.00 Містика: Безтілесні 0.50 Слідами великих письменників 2.20 Скептик

СТБ

3.00

Т/с "К.О.Д." 15.05 Т/с "Ліки від минулого" 19.00 Т/с "Белла Віта" 23.05 Х/ф "День святого Валентина" 1.45 Т/с "Слід"

ICTV2

3.00, 1.55

Т/с "Два з половиною чоловіки" 4.35 Т/с "Відділ 44" 5.20, 6.50 Громадянська оборона 5.45 Антизомбі 7.45 Х/ф "Макс" 9.55 Х/ф "Бій без правил" 12.00 Х/ф "13-й район" 13.40 Х/ф "Три ікси 2" 15.40 Х/ф "Три ікси" 17.55 Х/ф "Війна" 19.50 Х/ф "Пограбування на Бейкер-стріт" 22.00 Х/ф "Врятувати колишню" 23.55, 0.10 Х/ф "Носоріг" 0.00 Звернення Президента України

НОВИЙ КАНАЛ

3.40

Знають навіть діти 4.10 Екси 5.40 Однією правою 7.05 Іжа України 10.55 Х/ф "Перша донька" 13.00 Х/ф "Після" 15.00 Х/ф "Після сварки" 17.00 Х/ф "Після падіння" 19.00 Х/ф "Після. Довго і щасливо" 20.50 Х/ф

"Після. Назавжди" 22.40, 0.10

Х/ф "Любов кризь час" 0.00 Звернення Президента 1.00 Х/ф "8 подруг Оушена" 2.55 Аферисти в сітях

K-1

3.00, 2.30

"Пригоди з Яною Метьолкіною" 4.10 "Інший світ" 7.25 "Хижі до іжі" 9.50, 10.40, 11.30, 12.30 Т/с "Мисливці за реліквіями 1 сезон." 13.30 "Орел і Решка. Дайджест" 14.00 "Покутні. Разом по світу" 17.45 "Світ_огляд з Машею Себовою" 18.35, 22.00 "Орел і Решка. Навколо світу" 21.00 "Андрій подорожує"

2+2

6.00, 5.00

"Джедаї" 7.10, 2.00 "Загублений світ" 11.05 Х/ф "Джуніор" 13.15 Х/ф "Кришталеві черепи" 15.05 Х/ф "Ліга видатних джентльменів" 17.10 Х/ф "Загублене місто" 19.35 Х/ф "П'ятий елемент" 22.00 Х/ф "Сьомий син" 0.00 Х/ф "Слідопит"

XSPORT

6.00

Баскетбол. Суперліга. Черкаські Мавпи - Прикарпаття-Говерла 7.40, 0.00 Дзюдо. Grand Slam. Париж 9.10, 10.55, 12.00 Телемагазин 10.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.55 Волейбол. Кубок України. Чоловіки. Пряма трансляція 20.00, 2.00 Змішані єдиноборства. Hard Combat: К-комбат та бої 2х 21.20 autocentre.ua. Skoda Kamiq. Прем'єра 22.00 Х/ф "Вибивайло: Епічна сутичка" 3.00 Інформаційний марафон

TET

6.00

М/ф 6.10 М/ф "Табалуга" 7.40, 5.15 Близьче до зірок 8.40 Я люблю Україну 10.30 М/ф "Кіт Грім і зачарований дім" 12.10 М/ф "Історія іграшок" 13.40 Х/ф "Полісмен з Беверлі-Хіллз" 15.30 Х/ф "Полісмен з Беверлі-Хіллз 2" 17.20 Х/ф "Полісмен з Беверлі-Хіллз 3" 19.10 Х/ф "Отже, війна" 21.00 Х/ф "Привид" 23.30 Х/ф "П'ять років майже одружені" 1.40 Розсміши коміка 3.05 Найкраща оселя 3.50 Панянка-селянка 4.40 Зірки, чутки та галлівуд

НТН

6.00

"Речдок" 9.20 Т/с "Елементарно" 12.30 Т/с "Дрон" 17.30 "Речдок. Велика справа" 22.45 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" 2.00 "Випадковий свідок" 3.15 "Правда життя. Професійні байки" 4.10 "Історії війни. Петриківка. Кольори перемоги"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00

"Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" 6.45 "Великі українці" 7.20, 2.20 "Україна вражає" 8.20, 1.00 "Зіркові долі" 9.00, 1.30 "Корисні поради" 9.30 "Телемагазин" 12.30 "Таємниці світу" 13.00, 23.00 Т/с "Комісар Рекс" 15.00 Т/с "Зникли" 19.00 Т/с "Убивство в Гамбурзі" 3.00 "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ

6.00, 4.30

Сімейні мелодрами 6.30 Телемагазин 7.30, 22.40 Говорить Україна 12.45 Т/с "Заборонений глід" 18.00 Т/с "Жінка" 20.40 Т/с "Нічна казка" 0.40 Т/с "Щоденники темного" 2.10 Т/с "Хостел"

НЕДІЛЯ, 15 ЛЮТОГО

1+1

6.30, 11.00, 1.30 "Світ наживоріт" 8

■ **Неймовірно!**

Через три роки після смерті воїн «воскрес»

Із російського полону повернувся оборонець зі Львівщини Назар Далецький, якого тривалий час вважали загиблим і навіть із почестями поховали. Тепер у рідному селі бійця Великий Дорошів є могила з його іменем, в якій насправді похований хтось інший

Юрій КОБЗАР

Під час першого в цьому році обміну полоненими 5 лютого з російської неволі повернувся борець, який понад три роки вважався мертвим і навіть був «похований». За повідомленням Куликівської селищної ради Львівського району, Назар Далецький із

На фото ліворуч Назар Далецький до полону, праворуч – після полону. Ступивши на рідну землю, воїн заявив: «Не думав, що мене поховали».

села Великий Дорошів вважався загиблим із вересня 2022 року.

«Він жив. Він вистояв. Він повернувся. Це диво, вистраждане мужністю, вірою і любов'ю тих, хто не перестав чекати. Це нагадування кожному з нас: поки є хоч найменша надія – вона варта того, щоб за неї триматися», – йдеться у повідомленні селищної ради.

Голова Львів-

ської ОВА Максим Козицький у своєму Телеграм-каналі наводить більше деталей цієї дивовижної історії.

ля Данила. Зв'язок із ним перервався ще у травні 2022 року. Спочатку він офіційно вважався зниклим безвісти,

«**Це нагадування кожному з нас: поки є хоч найменша надія – вона варта того, щоб за неї триматися.**»

За його інформацією, Назар Далецький служив у лавах 24-ї окремої механізованої бригади імені коро-

але згодом родина отримала офіційне повідомлення про те, що воїн загинув у Куп'янському районі Харківської

області 25 вересня 2022 року.

Однак влітку 2025 року один із військовослужбовців, звільнених із російського полону, розповів, що бачив Далецького в російських таборах. Потім цю інформацію підтвердили ще двоє колишніх бранців.

Як розповіла «Суспільному Львів» староста Великодорошівського старостинського округу Оксана Кухар, у 2023 році на сільському цвинтарі поховали людину, яку на той момент вважали Назаром Далецьким.

«Сповідання про його смерть, згідно ДНК (а тест здавала мама воїна), прийшло у травні 2023 року і відповідно він був тоді похований зі всіма почестями у селі Великий Дорошів на цвинтарі», – каже староста.

Остаточно всі повірили, що дива трапляються, 5 лютого 2026 року, коли Назар повернувся на рідну землю із полону живий. ■

■ **Що віщують зорі?**

ГОРОСКОП НА 16 – 23 ЛЮТОГО

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Тиждень вимагатиме зосередженості та вміння розставляти пріоритети. Не беріться за все одразу – економія сил допоможе уникнути виснаження. У стосунках варто більше слухати, ніж доводити свою правоту. Самотнім Овнам доля може подарувати знайомство у зовсім несподіваному місці. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Організм потребуватиме спокійного темпу та якісного відпочинку. Намагайтеся не порушувати режиму сну й не перевантажувати себе справами. У любовній сфері важливіми стануть щирість і терпіння – вони допоможуть уникнути дрібних конфліктів. Домашній затишок додасть сил. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – четвер.

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Можливе інформаційне перевантаження, тому варто робити паузи й більше бувати на свіжому повітрі. Легка фізична активність швидко поверне енергію. В особистому житті тиждень сприятливий для нових знайомств і приємного спілкування, але уникайте поспішних обіцянок. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – вівторок.

РАК (22.06 – 22.07)

Зверніть увагу на емоційний баланс – менше хвилюйтеся через те, на що не можете вплинути. Теплі зустрічі з близькими допоможуть відновити внутрішню рівновагу. У коханні тиждень сприятливий для відвертих розмов і спільних рішень. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – середа.

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Енергії буде чимало, але важливо спрямувати її в правильне русло. Уникайте надмірної самовпевненості – іноді компроміс відкриває більше дверей, ніж наполегливість. Романтична сфера порадує приємними сюрпризами. **Сприятливий день** – четвер, **несприятливий** – понеділок.

ДІВА (22.08 – 23.09)

Тиждень сприятливий для наведення порядку – і в справах, і в думках. Не забувайте про відпочинок для очей і короткі перерви під час роботи. У стосунках менше аналізуйте й більше довіряйте почуттям. Турбота проявиться у дрібницях. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – п'ятниця.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Самопочуття значною мірою залежатиме від гармонійного режиму дня. Знайдіть час для того, що приносить радість і заспокоює. У любовній сфері можливе потепління – навіть давні образи буде легше відпустити. Самотнім Терезам варто частіше виходити в люди. **Сприятливий день** – субота, **несприятливий** – середа.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Емоції можуть бути загостреними, тому не приймайте рішень зопалу. Краще дайте собі час усе обдумати. Спокійні вечори й помірні навантаження допоможуть зберегти сили. У коханні важливо говорити прямо, але м'яко. **Сприятливий день** – вівторок, **несприятливий** – неділя.

СТРІЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)

Тиждень обіцяє багато руху та нових завдань, тож правильно розподіляйте енергію. Навіть короткий відпочинок допоможе уникнути перевтоми. В особистому житті зросте потреба у щирості та підтримці – не бійтеся говорити про свої почуття. **Сприятливий день** – п'ятниця, **несприятливий** – понеділок.

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Організму буде корисна помірна фізична активність і більше тепла. Не ігноруйте сигнали втоми. У стосунках варто проявити більше ніжності – це зміцнить довіру. Гарний період для спільних планів на майбутнє. **Сприятливий день** – середа, **несприятливий** – субота.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Можливі перепади настрою, тому намагайтеся не перевантажувати себе відповідальністю. Зміна обстановки або невелика подорож підуть на користь. В особистому житті несподівана розмова може розставити все по місцях. **Сприятливий день** – неділя, **несприятливий** – четвер.

РИБИ (19.02 – 20.03)

Тиждень потребуватиме спокійного ритму й уважності до деталей. Повноцінний сон і менше метушні допоможуть зберегти енергію. Романтичні настрої сприятиме теплим моментам, але важливо залишатися реалістами. **Сприятливий день** – понеділок, **несприятливий** – п'ятниця.

■ **3 висоти душі**

Додому завжди повертаються за... найтеплішими словами

До Дня закоханих присвячується

Марко МАКОГІН, фейсбук-група «Життя, яке воно є»

Почну з одного запитання: «Як довго діють слова, сказані вголос: 1) «Добре, що ти є в моєму житті»; 2) «Ти для мене важлива/важливий»; 3) «Мені до-

«Я ж сказав «люблю» на весіллі. Ну і кілька місяців тому подарував квіти на 14 лютого. Вона ж і так знає».

А твоєї рідній дитині?

«Ну... останнє «люблю» було на свята, за різдвяним столом».

«**Підзаряджайте ці слова принаймні так само часто, як заряджаєте батарею у своєму телефоні.**»

бре з тобою»; 4) «Я тебе люблю»?

Скільки живуть ці слова – годину, день, місяць, а може, кілька років?

Часто, коли ставиш таке запитання, у відповідь можна почути з усмішкою:

Чи живуть ці слова досі всередині них?

Чи, можливо, вони вже почали шукати «підзарядку цих слів» десь поза домом?

Бо світ нерідко повторює їх частіше.

Не соромтесь сказати «Люблю!»

І тому вони довше, ніж хотілося б, затримуються на роботі, довше, ніж потрібно, залишаються поза домом або зависають перед комп'ютером. Шукають тепла,

уваги, прийняття – від когось, хто їх помітить, почує, оцінить.

І, будь ласка, не сприймай ці слова як докір – у цьому зовсім не сенс. Нехай це буде м'яке

нагадування говорити такі речі частіше. Щоб ті, кого ми любимо, не шукали цих слів у світі, а знали: за ними завжди можна повернутися додому.

Я сам колись не вмів цього. Не знав як. Думав – і так усе зрозуміло. З чого почати? Можливо, з обіймів і простого: «Дякую, що ти так дбаєш про нас» – сказаного дружині або чоловікові.

І: «Що б не сталося – я завжди на твоєму боці», – сказаного своїй дитині.

Підзаряджайте ці слова принаймні так само часто, як заряджаєте батарею у своєму телефоні.

Дбаймо про силу слів. Нехай вони стають крилами для тих, хто важливий у нашому житті.

P.S. Нехай наші близькі знають: за найтеплішими словами завжди повертаються додому. ■

ВОЛИНЬ
НОВА

www.volyn.com.ua
t.me/Volyn_ZMI
facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «+» друкуються на правах реклами.

За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціна Договірної.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:	
78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037	
ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ	
Головний бухгалтер	Інтернет-новин
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна
Політики	Передплати і розповсюдження
УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович	КОСІНСЬКА Ольга Олександрівна
Інформації	Спеціальні кореспонденти
ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович ІВАНЮК Раїса Іванівна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 КБ
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друж офсетний,
Обсяг 4 друк. аркуші

Передплатний індекс: 30000

Ідентифікатор медіа: R30-02497,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352)
52-27-37. <http://a-print.com.ua>

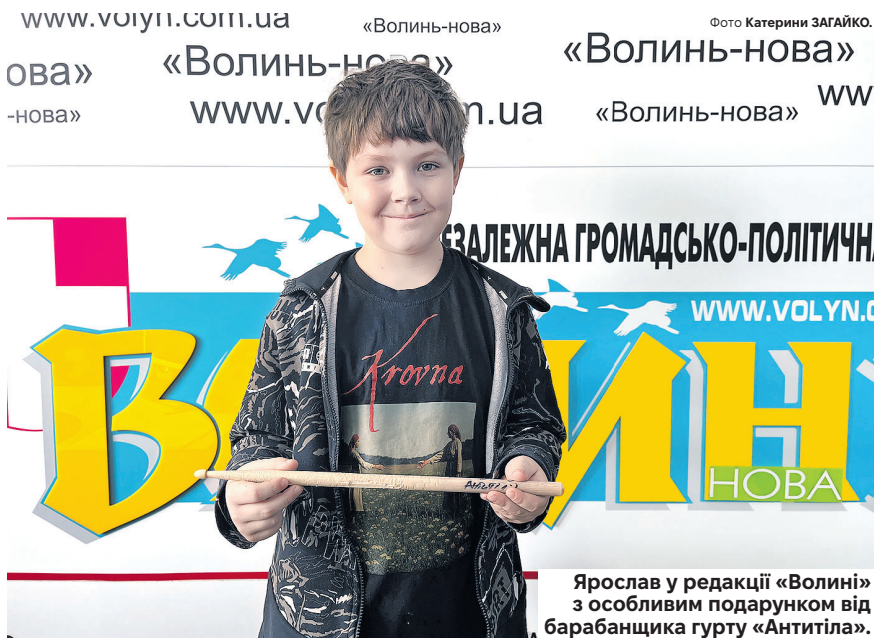
Тираж випуску: 8032.
Замовлення № 201.

Знай наших!

На концерті гурту «Антитіла» зал «порвав»... 10-річний барабанщик Ярослав!

Закінчення.
Початок – на с. 1

Катерина ЗАГАЙКО

Йому: «Боятися – це нормально. Ти готувався, ти можеш. Раз прийняв рішення – йди». На концерті Ярослав підняв плакат із підписом «Я мрію зіграти з Вами на барабанах «Фортецю Бахмут», соліст гурту Тарас Тополя його помітив і покликав на сцену. Після виступу барабанщик гурту навіть подарував Ярославу свою паличку, – додає батько.

Мама Ольга додає, що олівці в домі – справжній дефіцит:

– Ярослав приносить їх зі школи поламаними, бо барабанять ними скрізь: на уроках, у їдальні, навіть виделками намагається відбивати ритм. На Різдво він нарешті отримав свій найбажаніший подарунок – власні барабани вдома.

Ярослав з братом Дмитром за барабанами.

всякдення. Батько Сергій зазначає, що вони дружать з багатьма місцевими музикантами: Віктором Жалніним із гурту «Мотанка», Сашком Положинським, гуртами «Флайза» та «Мері». Для них це не просто звук, а ритм, у якому живе вся сім'я.

«ХОДЯЧА АФІША» ТА МРІЇ ПРО ВЕЛИКУ СЦЕНУ

Ярослав – не просто музикант, а головний експерт родини з куль-

ється незмінним. На запитання про майбутнє, хлопець відповів без вагань. Найбільша мрія Ярослава – це створити свій гурт і щоб закінчилася війна. Його фраза, що пролунала зі сцени: «Ви всі – переможці!», стала символічною. Для хлопця, це не просто слова, а щира віра в те, що кожен українець сьогодні – герой.

Сьогодні про талант юного барабанщика знають відвідувачі концерту, волинські ЗМІ, читачі газет і навіть... Штучний інтелект. Батько Ярослава із захопленням пригадує, як знайшов на горіщі раритетні випуски газети «Радянська Волинь» (нині «Волинь») і з цікавістю читав новини, які дуже відрізняються від теперішніх. Сергій розуміє цінність слова і кропітку працю журналістів, адже сам колись писав статті. Проте часи змінилися, і сьогоднішні публікації про війну, болючі для кожного. Але саме такі діти, як Ярослав, своїм талантом і щирістю дають надію, що майбутні заголовки газет обов'язково будуть про мир та великі успіхи наших юних зірок.

Золоті слова

Бути коханим – це більше, ніж бути багатим, бо це означає бути щасливим

(Ганс Крістіан АНДЕРСЕН (1805 – 1875), легендарний данський письменник-казкар).

2026

ЛЮТИЙ

Антон, Євген, Олексій, Марія, Мелетій.

12

Четвер

12. 02. 1852 року Микола Гоголь спалює рукопис другого тому «Мертвих душ», яким був незадоволений.

☀️ схід – 04:57, захід – 11:39. Спадаючий півмісяць. 25-й день.

☀️ схід – 07:36, захід – 17:29. Тривалість дня – 09:53. Тривалість ночі – 14:07.

13

П'ятниця

Всесвітній день радіо.

Арте́м, Злата, Зоя, Костянти́н, Ма́ртин, Сві́тлана, Се́мен, Степа́н, Степа́н, Тимофе́й, Фотині́я.

☀️ схід – 05:48, захід – 12:36. Спадаючий півмісяць. 26-й день.

☀️ схід – 07:34, захід – 17:31. Тривалість дня – 09:57. Тривалість ночі – 14:03.

14

Субота

День святого Валентина. День комп'ютерника. М'ясопущна субота.

Георгі́й, Е́гор, Кири́ло, Мико́ла, Миха́йло, Мирон, Оксенти́й, Фе́дір, Ю́рій, Авраа́м, Іса́к, Фили́мон.

☀️ схід – 06:27, захід – 13:45. Спадаючий півмісяць. 27-й день.

☀️ схід – 07:32, захід – 17:33. Тривалість дня – 10:01. Тривалість ночі – 13:59.

15

Неділя

Міжнародний день онкохворої дитини. День вшанування учасників бойових дій на території інших держав.

А́рсен, Є́фросині́я, Овсі́й, Оні́сими, Опа́нас, Па́фнуті́й.

☀️ схід – 06:56, захід – 15:01. Спадаючий півмісяць. 28-й день.

☀️ схід – 07:31, захід – 17:35. Тривалість дня – 10:04. Тривалість ночі – 13:56.

16

Понеділок

День військового журналіста України. День єднання. Початок Сирної седмиці (Масниці).

Дани́ло, Ілля́, Па́вло, Рома́н, Сали́вон, Са́мійло, Па́мфі́л, Юлі́ан, Я́рема.

☀️ схід – 07:18, захід – 16:20. Спадаючий півмісяць. 29-й день.

☀️ схід – 07:29, захід – 17:37. Тривалість дня – 10:08. Тривалість ночі – 13:52.

17

Вівторок

День спонтанного прояву доброти. Китайський Новий рік Червоного Вогняного Коня (4724 рік).

Рома́н, Ма́ріанна, Ма́р'я́на, Пили́п, Порфи́рій, Фе́дір, Ми́на, Феодо́сій.

☀️ схід – 07:35, захід – 17:40. Молодий місяць. 0-й день.

☀️ схід – 07:27, захід – 17:38. Тривалість дня – 10:11. Тривалість ночі – 13:49.

18

Середа

18. 02. 2014 року почалося силове протистояння на Майдані Незалежності в Києві, внаслідок якого загинули 82 людини. Початок Великого посту.

Васи́ль, Ві́ктор, Доро́фій, Кузьма́, Лев, Олекса́ндр, Ага́пій.

☀️ схід – 07:49, захід – 19:00. Зростаючий півмісяць. 1-й день.

☀️ схід – 07:25, захід – 17:40. Тривалість дня – 10:15. Тривалість ночі – 13:45.

ЗАПОВІТ КУЗЬМИ ТА АВТОГРАФИ ЛЕГЕНД

Родина Ярослава володіє колекцією автографів від улюблених музикантів. Серед них – барабанний пластик із підписом Джеймса Коттака («Scorpions») та особистий автограф Рудольфа Шенкера, взятий під час туру в Києві. Проте найдорожчим є підпис Кузьми Скрябіна, зроблений за два місяці до його загибелі. На пластику для старшого брата музикант залишив напис: «Дімчик, порви цей світ».

Ярослав дуже любить творчість Скрябіна. Якось під час поїздки до Львова його єдиним проханням було відвідати могилу артиста, щоб покласти квіти.

Ярослав дуже любить творчість Скрябіна. Якось під час поїздки до Львова його єдиним проханням було відвідати могилу артиста, щоб покласти квіти.

ТАРАС ТОПОЛЯ ЗДІЙСНИВ МРІЮ МАЛЕЧІ

– Ярославе, нещодавно ти виступив у Луцьку на одній сцені з гуртом «Антитіла». Розкажи, як це було? Чому обрав саме пісню «Фортеця Бахмут»?

– Я обрав цю пісню, тому що вона про наших воїнів, – серйозно пояснює хлопець.

– Ми бачили, як він хвилювався ще дорогою до театру. Я сказав

Ярослав приносить їх зі школи поламаними, бо барабанять ними скрізь: на уроках, у їдальні, навіть виделками намагається відбивати ритм.

цій. Ба, більше, хлопець раніше також навчався грі на гітарі та укулеле.

Батьки зазначають, що син дуже непосидючий, але це не стоїть на заваді його захопленню. За барабанами він буде працювати до втоми та мозолів. Іноді – до втоми середнього брата, який жартома просить: «Дай хоч трохи відпочити!».

Для родини Сотнікових музика стала невід'ємною частиною по-

Увага!

З легкого руки жителі села Липини Луцького району Наталії Дудянової, яка приходила у нашу редакцію забрати 1000 гривень за тата – Ігоря Григоровича Силюка, черговим переможцем акції серед передплатників газети «Волинь» і володарем купюри з портретом Михайла Грушевського став житель села Мокрець Ковельського району Петро Йосипович Підгальський. Вітаємо!

Друзі! Радимо вам звернути увагу і на інше наше видання – «Цікава читанка», другий номер якої (на фото) побачив світ також 11 лютого. Запишіть цю газету в листонош або точках продажу преси.

А ще краще – передплатити це видання. «Цікава читанка» коштує всього – 18 гривень на місяць. Передплатний індекс: 38036.

Повірте, з «Цікавою читанкою» – зачитаетесь!»

«Катавали 5 годин і приставили пістолет до голови»

ЩО ТАКА ЧИТАНКА

Зі штучним серцем народила дитину!

З милим рай – і в африканському шалаші!

У мене раків мій чоловік вповів 2 роки тому

Місячний і сонячний календарі склав Вадим ХОМІК, вчитель фізики та астрономії КЗЗСО «Луцький ліцей №1 Луцької міської ради».